

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) Nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi

Oficjalna, opublikowana, polskojęzyczna wersja rozporządzenia, z roboczymi propozycjami poprawek błędów w tłumaczeniu (wg wersji angielskiej)

Oficjalne tłumaczenie Rozporządzenia zawiera szereg błędów w tłumaczeniu. Niektóre z nich utrudniają zrozumienie przepisów, ale jest też kilka takich, które znacząco zmieniają ich znaczenie, sprawiając, że posługując się ściśle tekstem polskim można łamać prawo unijne. Najczęstsze rodzajów błędów popełnionych w tłumaczeniu są następujące:

- jeden wyraz lub zwrot angielski jest tłumaczony niekonsekwentnie na kilka sposobów w tekście polskim, co sugeruje, że mamy do czynienia z różnymi pojęciami;
- różne wyrazy lub zwroty angielskich, o znacząco odmiennych znaczeniach, zostały w tłumaczeniu zastąpione jednym polskim wyrazem, co sugeruje, że chodzi o to samo pojęcie;
- niektóre pojęcia kluczowe dla rozumienia Rozporządzenia zostały przetłumaczone w odmienny sposób niż przyjęty w innych aktach prawnych związanych z CITES, gdzie czasami znajdują się wręcz ich definicje;
- przyjęty w tłumaczeniu odpowiednik wyrazu lub zwrotu angielskiego ma w języku polskim znacznie węższe lub znacznie szersze znaczenie, co zmienia sens przepisu;
- pominięto w tłumaczeniu wyraz lub zwrot angielski, zmieniając znaczenie przepisu;
- dodano w tłumaczeniu wyraz lub zwrot, którego nie było w wersji angielskiej, zmieniając znaczenie przepisu;
- zastosowany szyk zdania lub interpunkcja są błędne, co najczęściej utrudnia zrozumienie tekstu, czasami sprawia, że staje się on niejednoznaczny, a w paru przypadkach zupełnie zmienia sens przepisu.
- jakkolwiek w tłumaczeniu zastosowano polskie zasady techniki legislacyjnej dotyczące konstruowania aktów prawnych, zrobiono to niekonsekwentnie (tych błędów w większości nie korygowano, jeśli nie wpływają na znaczenie przepisów).

Zastosowane oznaczenia wprowadzonych korekt i wyjaśnień:

tekst dodany, ~~tekst usunięty~~, **tekst o zmienionym formacie**, komentarze (w większości edytorów tekstów widoczne po najechaniu na zaznaczony fragment wskaźnikiem myszy).

Jeśli jakaś poprawka została wprowadzona kilkakrotnie w tekście, objaśnienie jej podano jedynie przy pierwszym pojawieniu się w Rozporządzeniu.

W niniejszym dokumencie zaproponowano poprawki przede wszystkim do tych błędów w tłumaczeniu, które mają znaczenie merytoryczne oraz do części rażących błędów językowych czy redakcyjnych. Nie jest to korekta usuwająca wszystkie niedociągnięcia tłumaczenia. Niektóre ze wskazanych tu błędów mają swoje odpowiedniki także w załącznikach do rozporządzenia. Są tam także inne błędy. Dlatego przy wykorzystywaniu Rozporządzenia i jego załączników do celów praktycznych zaleca się porównywanie ich z tekstem angielskim.

Niniejszy dokument ma charakter roboczy. Udostępniono go, by pomóc zainteresowanym w zrozumieniu przepisów nowego rozporządzenia. Nie jest to pełna, ostateczna czy oficjalna wersja korekty. Można wykorzystywać ją na użytek osobisty, na własną odpowiedzialność. Wszelkie inne wykorzystanie – w tym publikacja, cytowanie, udostępnianie w Internecie – wymaga uprzedniej zgody autora korekty (Andrzej Kepel, andrzej@salamandra.org.pl).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) Nr 865/2006

z dnia 4 maja 2006 r.

ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi¹, w szczególności jego art. 19 ust. 1, 2 i 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy ustanowić przepisy wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz zapewnić pełną zgodność z postanowieniami Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), zwanej dalej „Konwencją”.
- (2) W celu zapewnienia jednolitego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 338/97 niezbędne jest określenie szczegółowych warunków i kryteriów rozpatrywania wniosków o zezwolenia i świadectwa oraz wydawania, ważności i stosowania tych dokumentów. Właściwym jest zatem opracowanie wzorów, którym powinny odpowiadać te dokumenty.
- (3) Konieczne jest również określenie szczegółowych przepisów dotyczących warunków i kryteriów obchodzenia się z okazami zwierząt urodzonych i hodowanych w niewoli oraz sztucznie rozmnażanymi okazami roślin, w celu zapewnienia jednolitego stosowania odstępstw dotyczących tych okazów.
- (4) Odstępstwa dotyczące okazów stanowiących majątek osobisty lub majątek gospodarstwa domowego, określone w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 338/97, wymagają wprowadzenia przepisów zapewniających zgodność z art. VII ust. 3 Konwencji.
- (5) W celu zapewnienia jednolitego stosowania ogólnych odstępstw od zakazów obowiązujących w handlu wewnętrznym, określonych w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 338/97, niezbędne jest określenie warunków i kryteriów w zakresie ich definiowania.
- (6) Należy ustalić procedury znakowania niektórych okazów gatunków w celu ułatwienia ich identyfikacji oraz zapewnienia egzekwowania przepisów rozporządzenia (WE) nr 338/97.
- (7) Należy ustanowić przepisy dotyczące treści, formy i trybu składania okresowych sprawozdań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 338/97.
- (8) Przewidując przyszłe zmiany załączników do rozporządzenia (WE) nr 338/97, wszelkie istotne informacje powinny być dostępne, w szczególności na temat biologicznego i handlowego statusu gatunków, ich wykorzystania oraz metod kontroli handlu.
- (9) Na dwunastej sesji Konferencji Stron Konwencji, która odbyła się w Santiago (Chile) w dniach od 3. do 15. listopada 2002 r., Strony Konwencji przyjęły rezolucje dotyczące między innymi uproszczonych procedur wydawania zezwoleń i świadectw, specjalnych świadectw ułatwiających przemieszczanie pewnych kategorii okazów będących częścią wystaw objazdowych, dodatkowych odstępstw w zakresie majątku osobistego, uaktualnionych wymagań dotyczących **etykietowania znakowania** opakowań kawioru oraz innych rutynowych i technicznych środków, w tym zmiany kodów stosowanych w zezwoleniach i świadectwach oraz poprawek do wykazu standardowych materiałów źródłowych wykorzystywanych do określania nazw gatunków wymienionych w załącznikach do Konwencji, koniecznym jest więc uwzględnienie tych rezolucji.
- (10) Ze względu na obciążenia administracyjne związane z przepisami dotyczącymi wywozu i przywozu żywych zwierząt urodzonych i hodowanych w niewoli, **stanowiących własność**

¹ Dz.U. L 61 z 3.3.1997 str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1332/2005 (Dz.U. L 215 z 19.8.2005, str. 1).

~~osobistą będących własnością prywatną~~, oraz zwierząt stanowiących własność osobistą ~~będących własnością prywatną~~ wprowadzonych ~~wwiezionych~~ na terytorium Wspólnoty przed datą stosowania rozporządzenia (WE) nr 338/97, rozporządzenia Rady (EWG) nr 3626/82 z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie wprowadzenia w życie we Wspólnocie Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem¹ lub krajowego ustawodawstwa wykonującego postanowienia Konwencji oraz ze względu na fakt, że taki wywóz lub przywóz nie stanowią zagrożenia dla ochrony gatunków żyjących na wolności, należy opracować specjalne świadectwo.

- (11) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1808/2001 z dnia 30 sierpnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi² wymaga zatem znacznych zmian. Ze względu na zakres tych zmian oraz w celu zapewnienia przejrzystości rozporządzenie to powinno zostać w całości zastąpione.
- (12) Środki określone w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Handlu Dziką Fauną i Florą,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

DEFINICJE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia poza definicjami określonymi w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 338/97 stosuje się również następujące definicje:

- 1) „data ~~po~~uzyskania” oznacza dzień, w którym okaz został pobrany ze ~~schwyty w~~ środowiska ~~a#~~ naturalnego ~~ym~~, przyszedł na świat w niewoli lub został sztucznie rozmnożony;
- 2) „potomstwo drugiego pokolenia ~~e~~ potomstwa (F2)” oraz „potomstwo kolejnych pokoleń ~~nia~~ potomstwa (F3, F4, itd.)” oznaczają okazy wyhodowane w kontrolowanym środowisku z rodziców, którzy również zostali wyhodowani w kontrolowanym środowisku, w przeciwieństwie do okazów, które zostały wyhodowane w kontrolowanym środowisku, ale których przynajmniej jeden rodzic został poczęty lub pobrany ze ~~schwyty w~~ środowiska ~~a#~~ naturalnego ~~ym~~ (potomstwo pierwszego pokolenia ~~e~~ potomstwa (F1));
- 3) „stado hodowlane” oznacza wszystkie zwierzęta w procesie hodowli wykorzystywane do reprodukcji;
- 4) „kontrolowane środowisko” oznacza środowisko, na które oddziałuje się w celu wyhodowania zwierząt określonych gatunków, posiadające granice stworzone w celu uniemożliwienia zwierzętom, jajom lub gametom tych gatunków wchodzenie lub opuszczanie danej strefy oraz mogące obejmować, między innymi, następujące elementy: sztuczne pomieszczenia, usuwanie odchodów i odpadów, opiekę zdrowotną, ochronę przed drapieżnikami oraz sztuczne karmienie;
- 5) „osoba zwykle zamieszkująca na terytorium Wspólnoty” oznacza osobę mieszkającą na terytorium Wspólnoty przez co najmniej 185 dni w każdym roku kalendarzowym ze względu na powiązania zawodowe lub, w przypadku osób bez powiązań zawodowych, ze względu na powiązania osobiste, które wskazują na silne więzi pomiędzy tą osobą a miejscem jej zamieszkania;

¹ Dz.U. L 384 z 31.12.1982, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2727/95 (Dz.U. L 284 z 28.11.1995, str. 3).

² Dz.U. L 250 z 19.9.2001, str. 1.

- 6) „wystawa objazdowa” oznacza kolekcję próbek, **objazdowy** cyrk ~~objazdowy~~, menażerię lub wystawę roślin, przeznaczone do wystawiania na widok publiczny w celach zarobkowych;
- 7) „świadectwa dotyczące określonej transakcji” oznacza świadectwa wydane zgodnie z art. 48, ważne wyłącznie w odniesieniu do określonej transakcji na terytorium państwa członkowskiego wydającego świadectwo;
- 8) „świadectwa dotyczące określonego okazu” oznacza świadectwa wydane zgodnie z art. 48, inne niż świadectwa dotyczące określonej transakcji.

ROZDZIAŁ II

FORMULARZE I WYMOGI TECHNICZNE

Artykuł 2

Formularze

1. Formularze, na których sporządza się zezwolenia na przywóz, zezwolenia na wywóz, świadectwa powrotnego wywozu, świadectwa własności **osobistej prywatnej** oraz wnioski o wydanie takich dokumentów, są zgodne ze wzorem zamieszczonym w załączniku I, za wyjątkiem pól zastrzeżonych do użytku krajowego.
2. Formularze, na których sporządza się powiadomienia o przywozie, są zgodne z wzorem zamieszczonym w załączniku II, za wyjątkiem pól zastrzeżonych do użytku krajowego. Formularze te mogą zawierać numer seryjny.
3. Formularze, na których sporządza się świadectwa dla wystaw objazdowych oraz wnioski o wydanie takich dokumentów, są zgodne z wzorem zamieszczonymi w załączniku III, za wyjątkiem pól zastrzeżonych do użytku krajowego.
4. Formularze, na których sporządza się **strony dodatkowe załączniki** do świadectw własności **osobistej prywatnej** oraz świadectw dla wystawy objazdowej, są zgodne ze wzorem zamieszczonym w załączniku IV.
5. Formularze, na których sporządza się świadectwa określone w art. 5 ust. 2 lit. b), art. 5 ust. 3 i 4, art. 8 ust. 3 oraz art. 9 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz wnioski o wydanie takich świadectw, są zgodne ze wzorem zamieszczonym w załączniku V do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem pól zastrzeżonych do użytku krajowego.
Państwa członkowskie mogą jednak postanowić, że zamiast wcześniej wydrukowanego tekstu, pola 18 i 19 zawierają wyłącznie stosowne poświadczenie i/lub upoważnienie.
6. Forma etykiet, o których mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 338/97, jest zgodna ze wzorem zamieszczonym w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Specyfikacje techniczne dotyczące formularzy

1. Papier wykorzystywany w formularzach, o których mowa w art. 2, nie zawiera ścieru drzewnego, nadaje się do zapisania, a jego gramatura nie może być mniejsza niż 55 g/m².
2. Rozmiar formularzy, o których mowa w art. 2 ust. 1–5, wynosi 210 x 297 mm (A4), dopuszczalne są maksymalne odchylenia w odniesieniu do długości do 18 mm mniej oraz 8 mm więcej.
3. Kolor papieru formularzy, o których mowa w art. 2 ust. 1, jest następujący:
 - a) biały dla formularza 1, oryginału, z tłem giloszowym, drukowanym na szaro na pierwszej stronie, w celu wykrycia wszelkich prób podrobienia metodami mechanicznymi lub chemicznymi;
 - b) żółty dla formularza 2, kopii dla posiadacza;

- c) jasnozielony dla formularza 3, kopii dla kraju wywozu lub powrotnego wywozu w przypadku zezwolenia na przywóz, lub kopii do zwrotu przez służby celne organowi wydającemu w przypadku zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu;
 - d) różowy dla formularza 4, kopii dla wydającego organu zarządzającego;
 - e) biały dla formularza 5, wniosku.
4. Kolor papieru formularzy, o których mowa w art. 2 ust. 2, jest następujący:
- a) biały dla formularza 1, oryginału;
 - b) żółty dla formularza 2, kopii dla **dokonującego przywozu importera**.
5. Kolor papieru formularzy, o których mowa w art. 2 ust. 3 i 5, jest następujący:
- a) żółty dla formularza 1, oryginału, z tłem giloszowym, drukowanym na szaro na pierwszej stronie, w celu wykrycia wszelkich prób podrobienia metodami mechanicznymi lub chemicznymi;
 - b) różowy dla formularza 2, kopii dla wydającego organu zarządzającego;
 - c) biały dla formularza 3, wniosku.
6. Kolor papieru do **stron dodatkowych załączników** i etykiet, o których mowa odpowiednio w art. 2 ust. 4 i 6, jest biały.
7. Formularze, o których mowa w art. 2, są drukowane i wypełniane w jednym z urzędowych języków Wspólnoty określonym przez organy zarządzające poszczególnych państw członkowskich. Tam gdzie to konieczne formularze zawierają tłumaczenie treści na jeden z urzędowych języków roboczych Konwencji.
8. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za druk formularzy, o których mowa w art. 2, mogących stanowić, w przypadku formularzy określonych w art. 2 ust. 1–5, część skomputeryzowanego procesu wydawania zezwoleń/świadectw.

Artykuł 4

Wypełnianie formularzy

1. Formularze należy wypełnić pismem maszynowym.

Jednakże wnioski o wydanie zezwoleń na przywóz i wywóz, świadectw powrotnego wywozu, świadectw, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. b), art. 5 ust. 3 i 4, art. 8 ust. 3 i art. 9 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 338/97, świadectw własności **osobistej prywatnej** oraz świadectw dla wystaw objazdowych, jak również powiadomienia o przywozie, **strony dodatkowe załączniki do formularzy** oraz etykiety mogą być wypełniane pismem ręcznym czytelnie, atramentem i drukowanymi literami.

2. Formularze 1–4 z załącznika I, formularze 1 i 2 z załącznika II, formularze 1 i 2 z załącznika III oraz formularze 1 i 2 z załącznika V, **strony dodatkowe załączniki do formularzy**, o których mowa w art. 2 ust. 4, oraz etykiety, o których mowa w art. 2 ust. 6, nie mogą zawierać żadnych wymazań ani zmian, chyba że zostały one poświadczone pieczęcią i podpisem organu zarządzającego wydającego dokument. Również w przypadku powiadomień o przywozie, o których mowa w art. 2 ust. 2, oraz **stron dodatkowych załączników do formularzy**, o których mowa w art. 2 ust. 4, wymazania i zmiany mogą być poświadczone pieczęcią i podpisem urzędu celnego, w którym towar jest wprowadzany.

Artykuł 5

Treść zezwoleń, świadectw i wniosków o wydanie takich dokumentów

Informacje i odniesienia w zezwoleniach i świadectwach, jak również wnioski o wydanie takich dokumentów spełniają następujące wymagania:

- 1) opis okazów zawiera, tam gdzie jest to przewidziane, jeden z kodów określonych w załączniku VII;
- 2) do oznaczenia ilości i masy netto stosuje się jednostki określone w załączniku VII;

- 3) taksony, do których należą okazy, wskazują na gatunek, za wyjątkiem przypadków, gdzie gatunek odróżniany jest od podgatunku zgodnie z załącznikami do rozporządzenia (WE) nr 338/97 lub gdzie Konferencja Stron Konwencji uznała, że rozróżnienie na wyższym poziomie taksonomicznym jest wystarczające;
- 4) do wskazania naukowych nazw taksonów stosuje się standardowe źródła nomenklatury zawarte w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia;
- 5) tam gdzie jest to wymagane wskazuje się cel transakcji za pomocą jednego z kodów określonych w pkt 1 załącznika IX do niniejszego rozporządzenia;
- 6) źródło okazów wskazuje się przy pomocy jednego z kodów określonych w pkt 2 załącznika IX do niniejszego rozporządzenia.

Tam gdzie zastosowanie kodów, o których mowa w pkt 6), podlega kryteriom określonym w rozporządzeniu (WE) nr 338/97 lub w niniejszym rozporządzeniu, kody te muszą być zgodne z tymi kryteriami.

Artykuł 6

Załączniki do formularzy

1. Jeżeli załącznik dodany do jednego z formularzy, o których mowa w art. 2, stanowi jego integralną część, fakt ten oraz liczba stron są wyraźnie wskazane na **w danym odpowiednim** zezwoleniu lub świadectwie, a każda strona załącznika zawiera:

- a) numer zezwolenia lub świadectwa oraz datę jego wydania;
- b) podpis i stempel lub suchą pieczęć organu zarządzającego, który wydał zezwolenie lub świadectwo.

2. W przypadku gdy formularze określone w art. 2 ust. 1 są wykorzystywane dla więcej niż jednego gatunku w przesyłce, dodawany jest załącznik, który oprócz informacji wymaganych w ust. 1 niniejszego artykułu dla każdego gatunku w przesyłce powtarza pola 8–22 **danego odpowiedniego** formularza, jak również jego pole 27, zawierające „ilości/masy netto rzeczywiście przywiezione lub (ponownie) wywiezione” oraz, tam gdzie właściwe, „liczbę martwych zwierząt w chwili przybycia”.

3. W przypadku gdy formularze określone w art. 2 ust. 3 są stosowane dla więcej niż jednego gatunku, dodawany jest załącznik, który oprócz informacji wymaganych w ust. 1 niniejszego artykułu dla każdego gatunku powtarza pola 8–18 danego formularza.

4. W przypadku gdy formularze określone w art. 2 ust. 5 są stosowane dla więcej niż jednego gatunku, dodawany jest załącznik, który oprócz informacji wymaganych w ust. 1 niniejszego artykułu dla każdego gatunku powtarza pola 4–18 danego formularza.

Artykuł 7

Zezwolenia i świadectwa wystawiane przez państwa trzecie

1. Przepisy art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 pkt 3), 4) i 5) oraz art. 6 stosuje się w przypadku decyzji w sprawie akceptowalności zezwoleń i świadectw wydanych przez państwa trzecie dla okazów, które mają być wprowadzone do Wspólnoty.

2. Jeżeli zezwolenia i świadectwa, o których mowa w ust. 1, dotyczą okazów, które są objęte dobrowolnie ustalonymi kontyngentami **wywozowymi eksportowymi** lub kontyngentami **wywozowymi eksportowymi** wyznaczonymi przez Konferencję Stron Konwencji, są one akceptowane wyłącznie jeśli **podano w nich określają** całkowitą liczbę okazów już wywiezionych w bieżącym roku, wraz z okazami objętymi danym zezwoleniem, oraz kontyngent dla danego gatunku.

3. Świadectwa powrotnego wywozu wydawane przez państwa trzecie są akceptowane wyłącznie jeśli **podano w nich zawierają określenie** kraju pochodzenia oraz numer i datę wydania odpowiedniego zezwolenia na wywóz oraz, tam gdzie to właściwe, kraj ostatniego powrotnego wywozu oraz numer i

datę wydania odpowiedniego świadectwa powrotnego wywozu lub jeśli zawierają wystarczające uzasadnienie pominięcia takich informacji.

ROZDZIAŁ III

WYDANIE, KORZYSTANIE ORAZ WAŻNOŚĆ DOKUMENTÓW

Artykuł 8

Wydawanie i korzystanie z dokumentów

1. Dokumenty są wydawane i wykorzystywane zgodnie z przepisami oraz na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu (WE) nr 338/97, w szczególności w jego art. 11 ust. 1–4.

W celu zapewnienia zgodności z tymi rozporządzeniami oraz z ich przepisami wykonawczymi w prawie krajowym wydający organ zarządzający może ustanowić zastrzeżenia, warunki i wymagania, które zostają zawarte w wymienionych dokumentach.

2. Korzystanie z tych dokumentów nie ma wpływu na inne formalności dotyczące przepływu towarów wewnątrz Wspólnoty, wprowadzania towarów na terytorium Wspólnoty i ich wywozu lub powrotnego wywozu z Wspólnoty ani na wydawanie dokumentów używanych przy tych formalnościach.

3. Organy zarządzające decydują o wydaniu zezwoleń i świadectw w terminie jednego miesiąca od daty złożenia kompletnego wniosku.

Jednakże gdy wydający organ zarządzający przeprowadza konsultacje **ze stronami trzecimi innymi organami**, taka decyzja może zostać podjęta dopiero po zadowalającym zakończeniu takich konsultacji. Wnioskodawcy są powiadamiani o znacznych opóźnieniach w rozpatrywaniu ich wniosków.

Artykuł 9

Przesyłki okazów

Odrębne zezwolenie na przywóz, powiadomienie o przywozie, zezwolenie na wywóz i świadectwo powrotnego wywozu wydawane są dla każdej przesyłki okazów stanowiących część jednego ładunku.

Artykuł 10

Ważność zezwoleń na przywóz i na wywóz, świadectw powrotnego wywozu, świadectw dla wystaw objazdowych oraz świadectw własności **osobistej prywatnej**

1. Okres ważności zezwoleń na przywóz wydawanych zgodnie z art. 20 i 21 nie może przekraczać 12 miesięcy. Jednakże zezwolenie na przywóz nie jest ważne w przypadku braku ważnego odpowiadającego mu dokumentu z kraju wywozu lub powrotnego wywozu.

2. Okres ważności zezwoleń na wywóz i świadectw powrotnego wywozu, wydawanych zgodnie z art. 26, nie może przekraczać 6 miesięcy.

3. Okres ważności świadectw dla wystaw objazdowych i świadectw własności **osobistej prywatnej**, wydawanych odpowiednio zgodnie z art. 30 i 37, nie może przekraczać 3 lat.

4. Po wygaśnięciu zezwolenia i świadectwa, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, tracą ważność.

5. Świadectwa dla wystawy objazdowej lub świadectwa własności **osobistej prywatnej** tracą ważność, jeśli okaz jest sprzedany, zgubiony, zniszczony lub skradziony, jeśli okaz w jakikolwiek inny sposób zmienił właściciela lub w przypadku śmierci, ucieczki lub wypuszczenia do środowiska naturalnego żywych okazów.

6. Posiadacz, bez nieuzasadnionej zwłoki, zwraca wydającemu organowi zarządzającemu oryginał oraz wszelkie kopie wygasłego, niewykorzystanego lub nieważnego zezwolenia na przywóz, zezwolenia na wywóz, świadectwa powrotnego wywozu, świadectwa dla wystawy objazdowej lub świadectwa własności **osobistej prywatnej**.

Artykuł 11

Ważność wykorzystywanych zezwoleń na przywóz oraz świadectw, o których mowa w art. 47, 48, 49, 60 i 63

1. Kopie dla posiadacza wykorzystanych zezwoleń na przywóz tracą ważność w następujących przypadkach:

- a) w przypadku śmierci określonych w nich żywych okazów;
- b) w przypadku ucieczki lub wypuszczenia na wolność określonych w nich żywych zwierząt;
- c) w przypadku zniszczenia określonych w nich okazów;
- d) w przypadku gdy dane w polach 3, 6 i 8 nie odzwierciedlają już stanu faktycznego.

2. Świadectwa określone w art. 47, 48, 49, 60 i 63 tracą ważność w następujących przypadkach:

- a) w przypadku śmierci określonych w nich żywych okazów;
- b) w przypadku ucieczki lub wypuszczenia na wolność określonych w nich żywych zwierząt;
- c) w przypadku zniszczenia określonych w nich okazów;
- d) w przypadku gdy dane w polach 2 i 4 nie odzwierciedlają dłużej stanu faktycznego.

3. Świadectwa wydane zgodnie z art. 48 i 63 są świadectwami dotyczącymi określonej transakcji, o ile okazy objęte takim świadectwem nie są trwale oznakowane w unikatowy sposób.

Organ zarządzający państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się okaz, może również, **po konsultacji w porozumieniu** z odpowiednim organem naukowym, zdecydować o wydaniu świadectw dotyczących określonej transakcji, gdy istnieją inne czynniki związane z ochroną gatunków **przemawiające przeciw uniemożliwiającej** wydanie świadectwa dotyczącego określonego okazu.

4. Świadectwa, o których mowa w art. 48 ust. 1 lit. d) oraz w art. 60, tracą ważność, gdy dane zawarte w polu 1 nie odzwierciedlają dłużej stanu faktycznego.

Takie dokumenty są zwracane bez nadmiernej zwłoki wydającemu organowi zarządzającemu, który w stosownych przypadkach może wydać świadectwo uwzględniające wymagane zmiany zgodnie z art. 51.

Artykuł 12

Dokumenty unieważnione, utracone, skradzione, zniszczone, po wygaśnięciu

1. Jeśli zezwolenie lub świadectwo jest wydawane w celu zastąpienia unieważnionego, utraconego, skradzionego, zniszczonego dokumentu lub w przypadku wygaśnięcia zezwolenia lub świadectwa powrotnego wywozu, numer zastąpionego dokumentu oraz przyczynę zastąpienia wskazuje się w polu „warunki szczególne”.

2. W przypadku unieważnienia, utraty, kradzieży lub zniszczenia zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu organ zarządzający wydający dokument informuje o tym organ zarządzający kraju przeznaczenia oraz Sekretariat Konwencji.

Artykuł 13

Termin składania wniosków o wydanie zezwoleń na przywóz, wywóz i ~~(powrotny)~~ wywóz oraz objęcia procedurą celną

1. Wnioski o wydanie zezwoleń na przywóz, zezwoleń na wywóz oraz świadectw ponownego wywozu są, uwzględniając art. 8 ust. 3, składane z odpowiednim wyprzedzeniem umożliwiającym wydanie dokumentów przed wprowadzeniem okazów do Wspólnoty lub przed ich wywozem, lub powrotnym wywozem z terytorium Wspólnoty.

2. Okazy mogą być objęte procedurą celną dopiero po okazaniu wymaganych dokumentów.

Artykuł 14

Ważność dokumentów wydanych w państwach trzecich

W przypadku wprowadzenia okazów na terytorium Wspólnoty wymagane dokumenty wydane w państwach trzecich zostają uznane za ważne, wyłącznie jeśli zostały wydane do wywozu lub ponownego wywozu z tego kraju i zostały wykorzystane przed upływem ważności oraz jeśli są wykorzystane do wprowadzenia okazów na terytorium Wspólnoty nie później niż 6 miesięcy od daty ich wydania.

Jednakże świadectwa pochodzenia okazów gatunków wymienionych w załączniku C do rozporządzenia (WE) nr 338/97 mogą być wykorzystywane do wprowadzenia okazów na terytorium Wspólnoty w terminie nieprzekraczającym 12 miesięcy od daty ich wydania, a świadectwa dla wystaw objazdowych oraz świadectwa własności osobistej prywatnej mogą być wykorzystywane do wprowadzania wywozu okazów na terytorium Wspólnoty oraz w celu wnioskowania o odpowiednie świadectwa zgodnie z art. 30 i 37 niniejszego rozporządzenia w terminie 3 lat od daty wydania.

Artykuł 15

Wydanie niektórych dokumentów z mocą wsteczną

1. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 1 i art. 14 niniejszego rozporządzenia oraz pod warunkiem że dokonujący przywozu, wywozu lub powrotnego wywozu importer lub (re-)eksporter poinformuje właściwy organ zarządzający w momencie dotarcia lub przed wywozem przesyłki o przyczynach braku wymaganych dokumentów, dokumenty dla okazów gatunków wymienionych w załączniku B i C do rozporządzenia (WE) nr 338/97, jak również dla okazów gatunków wymienionych w załączniku A do tego rozporządzenia, i których dotyczy równocześnie w jego art. 4 ust. 5, mogą być w drodze wyjątku wydane z mocą wsteczną.

2. Odstępstwo określone w ust. 1 obowiązuje, jeśli właściwy organ zarządzający państwa członkowskiego, po konsultacji, gdzie stosowne, w porozumieniu z właściwymi organami państwa trzeciego, gdzie stosowne, jest przekonany, że powstałe nieprawidłowości nie zostały zawinione przez dokonującego przywozu, wywozu lub powrotnego wywozu importera lub (re-)eksportera oraz że przywóz, wywóz lub (powrotny) wywóz danych okazów jest zgodny w pozostałych aspektach z przepisami rozporządzenia (WE) nr 338/97, Konwencją oraz odpowiednim ustawodawstwem państwa trzeciego.

3. Dokumenty wydane zgodnie z ust. 1 wyraźnie wskazują, że zostały wydane z mocą wsteczną oraz określają przyczyny takiego wydania.

W przypadku wspólnotowych zezwoleń na przywóz, wspólnotowych zezwoleń na wywóz oraz wspólnotowych świadectw powrotnego wywozu uwagę tę należy zamieścić w polu 23.

4. Sekretariat Konwencji jest informowany o zezwoleniach na wywóz i świadectwach powrotnego wywozu wydanych zgodnie z przepisami ust. 1, 2 i 3.

Artykuł 16

Okazy w tranzycie przez terytorium Wspólnoty

Przepisy art. 14 i 15 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian do okazów gatunków wymienionych w załącznikach A i B do rozporządzenia (WE) nr 338/97, które są przewożone tranzytem przez terytorium Wspólnoty, jeśli taki tranzyt jest w pozostałych aspektach zgodny z przepisami tego rozporządzenia.

Artykuł 17

Świadectwa fitosanitarne

1. W przypadku sztucznie rozmnażanych roślin gatunków wymienionych w załącznikach B i C do rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz sztucznie rozmnażanych hybryd otrzymanych z nieopisanych gatunków wymienionych w załączniku A do tego rozporządzenia, o ile w przypisach nie zaznaczono, że jest inaczej:

- a) państwa członkowskie mogą zdecydować o wydaniu świadectwa fitosanitarnego zamiast zezwolenia na wywóz;
- b) świadectwa fitosanitarne wydane przez państwa trzecie są akceptowane zamiast zezwolenia na wywóz.

2. W przypadku wydania świadectwa fitosanitarnego, o którym mowa w ust. 1, zawiera ono nazwę naukową na poziomie gatunku lub, jeśli nie jest to możliwe dla danego taksonu ujętego według rodziny w załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 338/97, na poziomie rodzaju.

Natomiast sztucznie rozmnażane orchidee i kaktusy, wymienione w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 338/97, mogą być określane jako takie.

Świadectwa fitosanitarne zawierają również **typ rodzaju** i liczbę okazów i są opatrzone stemplem, suchą pieczęcią lub innym szczególnym znakiem stwierdzającym, że „okazy zostały sztucznie rozmnożone zgodnie z definicją CITES”.

Artykuł 18

Uproszczone~~a~~ procedury~~a~~ dla pewnych form handlu próbkami biologicznymi

1. W przypadku handlu, który nie będzie miał wpływu na ochronę danych gatunków lub wyłącznie nieistotny wpływ, uproszczona procedura na podstawie ~~wstępnie wydawanych~~ zezwoleń i świadectw **wydawanych in blanco** może zostać zastosowana dla próbek biologicznych o **typie rodzaju** i rozmiarach określonych w załączniku XI, jeżeli te próbki są pilnie potrzebne do wykorzystania w sposób określony w tym załączniku i jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) każde państwo członkowskie musi utworzyć i prowadzić rejestr podmiotów, które mogą korzystać z uproszczonych procedur, zwanych dalej „zarejestrowanymi podmiotami”, jak również gatunków, którymi mogą one handlować w ramach takich procedur, a także musi zapewnić weryfikację takiego rejestru przez organ zarządzający co pięć lat;
- b) państwa członkowskie muszą dostarczyć zarejestrowanym podmiotom częściowo wypełnione zezwolenia i świadectwa;
- c) państwa członkowskie muszą upoważnić zarejestrowane podmioty do wprowadzania określonych informacji na pierwszej stronie zezwolenia lub świadectwa, gdy organ zarządzający odpowiedniego państwa członkowskiego wskazał w polu 23 lub w równoważnym miejscu, lub w załączniku do zezwolenia lub świadectwa:
 - i) listę pól, które mają prawo wypełnić zarejestrowane podmioty dla każdej dostawy;
 - ii) miejsce na podpis osoby wypełniającej dokument.

Jeśli lista, o której mowa w lit. c) ppkt i), zawiera nazwy naukowe, organ zarządzający zamieszcza wykaz zatwierdzonych gatunków na pierwszej stronie zezwolenia lub świadectwa, lub w ich załączniku.

2. Podmioty można zarejestrować dla określonego gatunku wyłącznie jeżeli właściwy organ naukowy, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a), art. 4 ust. 2 lit. a), art. 5 ust. 2 lit. a) oraz art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 338/97, orzekł, że wielokrotne transakcje obejmujące próbki biologiczne wymienione w załączniku XI do niniejszego rozporządzenia nie będą miały szkodliwego wpływu na ochronę danych gatunków.

3. Pojemnik, w którym przewożone są próbki biologiczne wymienione w ust. 1, jest oznaczony etykietą z określeniem „Muestras biológicas CITES” lub „CITES Biological Samples”, lub „Échantillons biologiques CITES” oraz z numerem dokumentu wydanego zgodnie z Konwencją.

Artykuł 19

Uproszczona procedura dla wywozu i powrotnego wywozu martwych okazów

1. W przypadku wywozu lub powrotnego wywozu martwych okazów, w tym ich części lub wytworów z nich, z gatunków wymienionych w załącznikach B i C do rozporządzenia (WE) nr 338/97, państwa członkowskie mogą umożliwić zastosowanie uproszczonej procedury na podstawie ~~wstępnie~~

~~wydawanych~~ zezwoleń na wywóz lub świadectw powrotnego wywozu wydawanych in blanco, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) właściwy organ naukowy musi stwierdzić, że taki wywóz lub powrotny wywóz nie będzie mieć szkodliwego wpływu na ochronę danych gatunków;
- b) każde państwo członkowskie musi utworzyć i prowadzić rejestr podmiotów, które mogą korzystać z uproszczonych procedur, zwanych dalej „zarejestrowanymi podmiotami”, jak również gatunków, którymi mogą one handlować w ramach takich procedur, a także musi zapewnić weryfikację takiego rejestru przez organ zarządzający co pięć lat;
- c) państwa członkowskie muszą dostarczyć zarejestrowanym podmiotom częściowo wypełnione zezwolenia na wywóz i świadectwa powrotnego wywozu;
- d) państwa członkowskie muszą upoważnić zarejestrowane podmioty do wprowadzania określonych informacji w polach 3, 5, 8 i 9 lub 10 zezwolenia lub świadectwa, z zastrzeżeniem, że te podmioty spełnią następujące wymagania:
 - i) podpiszą wypełnione zezwolenie lub świadectwo w polu 23;
 - ii) niezwłocznie prześlą kopię zezwolenia lub świadectwa do organu zarządzającego wydającego dokument;
 - iii) prowadzą rejestr, który przedstawiają właściwemu organowi zarządzającemu na jego wniosek i który zawiera szczegółowe dane sprzedanych okazów, w tym nazwę gatunku, typ rodzaj okazu, źródło pochodzenia okazu, daty sprzedaży oraz nazwiska i adresy osób, którym są sprzedawane nabywców.

2. Wywóz i powrotny wywóz, o których mowa w ust. 1, spełniają ponadto przepisy art. 5 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 338/97.

ROZDZIAŁ IV ZEZWOLENIA NA PRZYWÓZ

Artykuł 20

Wnioski

1. Wnioskodawca składający wniosek o udzielenie zezwolenia na przywóz, w stosownych przypadkach wypełnia pola 1, 3 do 6 oraz 8–23 formularza wniosku oraz pola 1, 3, 4, 5 oraz 8–22 oryginału i wszystkich kopii. Państwa członkowskie mogą jednakże postanowić, że wyłącznie formularz wniosku będzie wypełniany. W takim przypadku wniosek może dotyczyć więcej niż jednej przesyłki.

2. Odpowiednio wypełniony formularz jest składany do organu zarządzającego państwa członkowskiego miejsca przeznaczenia i zawiera informacje oraz załączone dokumenty dowodowe, które organ uzna za niezbędne w celu stwierdzenia, czy na podstawie art. 4 rozporządzenia (WE) nr 338/97 zezwolenie powinno zostać wydane.

Pominięcie informacji we wniosku musi być uzasadnione.

3. Przy składaniu wniosku o wydanie zezwolenia na przywóz dotyczącego okazów, dla których taki wniosek został wcześniej odrzucony, wnioskodawca informuje organ zarządzający o takim fakcie.

4. W przypadku zezwoleń na przywóz dotyczących okazów, o których mowa w art. 64 ust. 1 lit. ~~a)–f)~~, wnioskodawca wykazuje organowi zarządzającemu, że wymogi w zakresie znakowania, określone w art. 66, są spełnione.

Artykuł 21

Zezwolenia na przywóz wydawane dla okazów gatunków wymienionych w załączniku I do Konwencji oraz wymienione w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 338/97

W przypadku zezwoleń na przywóz, wydanych dla okazów gatunków wymienionych w załączniku I do Konwencji oraz wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 338/97, kopia dla kraju

wywozu lub powrotnego wywozu może zostać zwrócona do wnioskodawcy celem jej przedłożenia organowi zarządzającemu kraju wywozu lub powrotnego wywozu w celu wydania zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu. Oryginał tego zezwolenia na przywóz, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt ii) wymienionego rozporządzenia, zostanie zatrzymany do czasu przedstawienia zgodnego z nim zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu.

W przypadku gdy kopia dla kraju wywozu lub powrotnego wywozu nie zostanie zwrócona do wnioskodawcy, otrzymuje on zaświadczenie, że zezwolenie na przywóz zostanie wydane i na jakich warunkach.

Artykuł 22

Dokumenty składane przez dokonującego przywozu importera w urzędzie celnym

Bez uszczerbku dla art. 53, dokonujący przywozu importer lub jego upoważniony przedstawiciel dostarcza granicznemu urzędowi celnemu w miejscu wprowadzenia na terytorium Wspólnoty, wyznaczonemu określönemu zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 338/97, wszystkie następujące dokumenty:

- 1) oryginał zezwolenia na przywóz (formularz 1);
- 2) „kopię dla posiadacza” (formularz 2);
- 3) jeśli zezwolenie na przywóz tak stanowi, wszelkie dokumenty z kraju wywozu lub powrotnego wywozu.

Tam gdzie to stosowne, dokonujący przywozu importer lub jego upoważniony przedstawiciel wskazuje w polu 26 numer konosamentu lub lotniczego listu przewozowego.

Artykuł 23

Działania urzędu celnego

Urząd celny, o którym mowa w art. 22, lub, w stosownym przypadku, w art. 53 ust. 1, po wypełnieniu pola 27 oryginału zezwolenia na przywóz (formularz 1) oraz „kopię dla posiadacza” (formularz 2) zwraca kopię dokonującemu przywozu importerowi lub jego upoważnionemu przedstawicielowi.

Oryginał zezwolenia na przywóz (formularz 1) oraz wszelka dokumentacja pochodząca z kraju wywozu lub powrotnego wywozu zostają przesłane zgodnie z art. 45.

ROZDZIAŁ V

POWIADOMIENIA O PRZYWOZIE

Artykuł 24

Dokumenty składane przez dokonującego przywozu importera w urzędzie celnym

1. Dokonujący przywozu importer lub jego upoważniony przedstawiciel, gdzie stosowne, wypełnia pola 1–13 oryginału powiadomienia o przywozie (formularz 1) oraz „kopię dla dokonującego przywozu importera” (formularz 2) oraz, bez uszczerbku dla art. 25, składa je razem z dokumentacją pochodzącą z kraju wywozu lub powrotnego wywozu w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzenia na terytorium Wspólnoty wyznaczonym określönym zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 338/97.

2. W przypadku powiadomień o przywozie, dotyczących okazów gatunków wymienionych w załączniku C do rozporządzenia (WE) nr 338/97, urzędy celne mogą, jeśli konieczne, zatrzymać takie okazy na czas weryfikacji ważności towarzyszących dokumentów, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. a) i b) tego rozporządzenia.

Artykuł 25

Działania urzędu celnego

Urząd celny, o którym mowa w art. 24, lub, gdzie to stosowne, w art. 53 ust. 1, po wypełnieniu pola 14 oryginału powiadomienia o przywozie (formularz 1) oraz „kopii dla posiadacza” (formularz 2) zwraca kopię **dokonującemu przywozu importerowi** lub jego upoważnionemu przedstawicielowi.

Oryginał zezwolenia na przywóz (formularz 1) oraz wszelka dokumentacja pochodząca z kraju wywozu lub powrotnego wywozu zostają przesłane zgodnie z art. 45.

ROZDZIAŁ VI

ZEZWOLENIA NA WYWÓZ I ŚWIADECTWA POWROTNEGO WYWOZU

Artykuł 26

Wnioski

1. Wnioskujący o udzielenie zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu, gdzie stosowne, wypełnia pola 1, 3, 4, 5 oraz 8–23 formularza wniosku oraz pola 1, 3, 4 i 5 oraz 8–22 oryginału i wszystkich kopii. Państwa członkowskie mogą jednakże postanowić, że wyłącznie formularz wniosku będzie wypełniany. W takim przypadku wniosek może dotyczyć więcej niż jednej przesyłki.

2. Odpowiednio wypełniony formularz jest składany do organu zarządzającego państwa członkowskiego, na którego terytorium znajdują się okazy, i zawiera informacje oraz dokumenty towarzyszące, które organ uzna za niezbędne w celu stwierdzenia, czy na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 338/97 zezwolenie/świadectwo powinno zostać wydane.

Pominięcie informacji we wniosku należy uzasadnić.

3. W przypadku składania wniosku o wydanie zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu dotyczącego okazów, dla których taki wniosek został wcześniej odrzucony, wnioskodawca informuje organ zarządzający o takim fakcie.

4. W przypadku zezwoleń na wywóz oraz świadectw powrotnego wywozu dotyczących okazów, o których mowa w art. 65, wnioskodawca wykazuje organowi zarządzającemu, że wymogi w zakresie oznakowania, określone w art. 66, są spełnione.

5. W przypadku gdy w celu uzupełnienia wniosku o wydanie świadectwa powrotnego wywozu zostaje przedstawiona „kopia dla posiadacza” zezwolenia na przywóz, „kopia dla **dokonującego przywozu importera**” powiadomienia o przywozie lub świadectwo wystawione na ich podstawie, ~~—t~~ Takie dokumenty są zwracane wnioskodawcy wyłącznie po sprostowaniu liczby okazów, dla których dokument pozostaje ważny.

Taki dokument nie zostanie zwrócony wnioskodawcy, jeśli świadectwo powrotnego wywozu jest udzielone na wszystkie okazy, dla których dokument pozostaje ważny, lub jeśli zostaje on zastąpiony zgodnie z art. 51.

6. Organ zarządzający ustala ważność wszelkich dokumentów uzupełniających, jeśli to konieczne **konsultując się w porozumieniu** z organem zarządzającym innego państwa członkowskiego.

7. Przepisy ust. 5 i 6 stosuje się również, jeśli świadectwo jest przedstawione jako uzupełnienie wniosku o zezwolenie na wywóz.

8. W przypadku gdy pod nadzorem organu zarządzającego państwa członkowskiego okazy zostały indywidualnie oznaczone, umożliwiając łatwe odniesienie do dokumentów, o których mowa w ust. 5 i 7, nie jest wymagane fizyczne przedłożenie tych dokumentów razem z wnioskiem, pod warunkiem że liczba okazów jest podana we wniosku.

9. W przypadku braku dokumentów uzupełniających, o których mowa w ust. 5–8, organ zarządzający ustala legalność wprowadzenia do Wspólnoty lub **uzyskania nabywcia** na terytorium Wspólnoty okazów, które mają być (z powrotem) wywiezione, jeśli to konieczne **konsultując się w porozumieniu** z organem zarządzającym innego państwa członkowskiego.

10. W przypadku gdy dla celów ust. 3–9 organ zarządzający konsultuje się z organem zarządzającym innego państwa członkowskiego, ten drugi udziela odpowiedzi w ciągu jednego tygodnia.

Artykuł 27

Dokumenty składane przez dokonującego wywozu lub powrotnego wywozu ~~(re-)eksportera~~ w urzędzie celnym

Dokonujący wywozu lub powrotnego wywozu ~~(Re-)eksporter~~ albo *lub* jego upoważniony przedstawiciel składa oryginał zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu (formularz 1), „kopię dla posiadacza” (formularz 2) oraz „kopię do zwrotu organowi wydającemu” (formularz 3) w urzędzie celnym wyznaczonym określonym zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 338/97.

Tam gdzie to stosowne, dokonujący wywozu lub powrotnego wywozu ~~(re-)eksporter~~ albo *lub* jego upoważniony przedstawiciel podaje w polu 26 numer konosamentu lub lotniczego listu przewozowego.

Artykuł 28

Działania urzędu celnego

Urząd celny, o którym mowa w art. 27, po wypełnieniu pola 27 zwraca oryginał zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu (formularz 1) oraz „kopię posiadacza” (formularz 2) dokonującemu wywozu lub powrotnego wywozu ~~(re-)eksporterowi~~ albo *lub* jego upoważnionemu przedstawicielowi.

„Kopia do zwrotu organowi wydającemu” (formularz 3) zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu jest przesyłana zgodnie z art. 45.

Artykuł 29

~~Wstępnie wydawane~~ = Zezwolenia dla szkółek wydawane in blanco

W przypadku gdy państwo członkowskie, zgodnie z wytycznymi przyjętymi przez Konferencję Stron Konwencji, zarejestruje szkółki dokonujące wywozu sztucznie rozmnażanych okazów gatunków wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 338/97, może ono ~~wstępnie~~ wydać dla tych szkółek zezwolenia na wywóz in blanco dla gatunków określonych w załączniku A lub B tego rozporządzenia.

W polu 23 tego ~~wstępnie wydanego~~ zezwolenia na wywóz wydawanego in blanco wpisuje się numer rejestracyjny szkółki oraz następujące stwierdzenie:

„Zezwolenie jest ważne wyłącznie w odniesieniu do sztucznie rozmnażanych roślin zgodnie z definicją z rezolucji Konferencji CITES 11.11 (Rev.CoP 13). Dotyczy wyłącznie następujących poniższych taksonów:

ROZDZIAŁ VII

ŚWIADECTWA DLA WYSTAW OBJAZDOWYCH

Artykuł 30

Wydawanie

1. Państwa członkowskie mogą wydać świadectwa dla wystaw objazdowych w przypadku legalnie uzyskanych nabytych okazów stanowiących część wystawy objazdowej i spełniających jeden z następujących warunków:

- a) urodziły się i były hodowane w niewoli zgodnie z art. 54 i 55 lub sztucznie rozmnażane zgodnie z art. 56;
- b) zostały uzyskane nabyte lub wprowadzone na terytorium Wspólnoty, zanim przepisy dotyczące okazów wymienionych w załącznikach I, II lub III do Konwencji lub załącznika C do rozporządzenia (EWG) nr 3626/82 lub załączników A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 338/97 zaczęły być względem nich stosowane.

2. W przypadku żywych zwierząt świadectwo dla wystawy objazdowej obejmuje wyłącznie jeden okaz.

3. Dodatkowa strona jest dołączana do świadectwa dla wystawy objazdowej w celu zastosowania zgodnie z art. 35.

4. W przypadku okazów innych niż żywe zwierzęta organ zarządzający załącza do świadectwa dla wystawy objazdowej arkusz inwentarzowy zawierający dla każdego okazu wszystkie informacje wymagane w polach 8–18 wzoru formularza określonego w załączniku III.

Artykuł 31

Użycie

Świadectwo dla wystawy objazdowej może być wykorzystywane jako:

- 1) zezwolenie na przywóz zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 338/97;
- 2) zezwolenie na wywóz lub świadectwo powrotnego wywozu zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 338/97;
- 3) świadectwo zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 338/97 wyłącznie w celu umożliwienia wystawiania okazów na widok publiczny.

Artykuł 32

Organ wydający

1. W przypadku gdy miejscem pochodzenia wystawy objazdowej jest terytorium Wspólnoty, organem wydającym świadectwo dla wystawy objazdowej jest organ zarządzający państwa członkowskiego, z którego pochodzi wystawa objazdowa.

2. W przypadku gdy wystawa objazdowa pochodzi z państwa trzeciego, organem wydającym świadectwo dla wystawy objazdowej jest organ zarządzający państwa członkowskiego pierwszego przeznaczenia, a takie świadectwo zostaje wydane na podstawie dostarczonego równoważnego świadectwa wydanego w państwie trzecim.

3. W przypadku gdy podczas pobytu w państwie członkowskim zwierzę objęte świadectwem dla wystawy objazdowej wyda na świat potomstwo, organ zarządzający tego państwa jest informowany o tym fakcie i wydaje odpowiednie zezwolenie lub świadectwo.

Artykuł 33

Wymagania wobec okazów

1. Aby okaz został objęty świadectwem dla wystawy objazdowej, wszystkie poniższe wymagania muszą zostać spełnione:

- a) okaz musi być zarejestrowany przez wydający organ zarządzający;
- b) okaz musi powrócić do państwa członkowskiego, w którym jest zarejestrowany, przed datą upływu ważności świadectwa;
- c) okaz musi być trwale i unikatowo oznakowany zgodnie z art. 66 w przypadku żywych zwierząt lub zidentyfikowany w inny sposób, umożliwiający władzom każdego państwa członkowskiego, na którego terytorium okaz zostanie wprowadzony sprawdzenie, czy świadectwo dotyczy przywożonego lub wywożonego okazu.

2. W przypadku świadectw dla wystawy objazdowej, wydawanych zgodnie z art. 32 ust. 2, przepisów ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu nie stosuje się. W takich przypadkach świadectwo zawiera poniższy tekst w polu 20:

„Niniejsze świadectwo jest nieważne bez załączonego oryginału świadectwa dla wystawy objazdowej wydanego przez władze państwa trzeciego.”

Artykuł 34

Wniosek

1. Wnioskodawca ubiegający się o świadectwo dla wystawy objazdowej, w stosownym przypadku, wypełnia pola 3 i 9–18 formularza wniosku (formularz 3) oraz pola 3 i 9–18 oryginału oraz wszystkich kopii.

Państwa członkowskie mogą jednakże postanowić, że będzie wypełniany wyłącznie formularz wniosku. W takim przypadku taki wniosek może dotyczyć więcej niż jednego świadectwa.

2. Prawidłowo wypełniony formularz jest składany do organu zarządzającego państwa członkowskiego, w którym znajdują się okazy, lub w przypadku określonym w art. 32 ust. 2 organowi zarządzającemu państwa członkowskiego pierwszego przeznaczenia wraz z niezbędnymi informacjami i dokumentacją uzupełniającą, które organ uzna za konieczne do stwierdzenia, czy świadectwo powinno zostać wydane.

Pominięcie informacji we wniosku należy uzasadnić.

3. W przypadku składania wniosku o wydanie świadectwa dotyczącego okazów, dla których taki wniosek został wcześniej odrzucony, wnioskodawca informuje organ zarządzający o takim fakcie.

Artykuł 35

Dokumenty składane przez posiadacza w urzędzie celnym

1. W przypadku świadectwa dla wystawy objazdowej, wydanego zgodnie z art. 32 ust. 1, posiadacz lub jego upoważniony przedstawiciel składa oryginał świadectwa (formularz 1) oraz oryginał i kopię **strony dodatkowej załączników** do celów weryfikacji w urzędzie celnym wyznaczonym zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 338/97.

Urząd celny po wypełnieniu **strony dodatkowej załączników** zwraca oryginał dokumentów posiadaczowi lub jego upoważnionemu przedstawicielowi, poświadcza kopię **strony dodatkowej załączników** i przesyła taką poświadczoną kopię odpowiedniemu organowi zarządzającemu zgodnie z art. 45.

2. W przypadku świadectwa dla wystawy objazdowej, wydanego zgodnie z art. 32 ust. 2, stosuje się postanowienia ust. 1 niniejszego artykułu, jednakże posiadacz lub jego upoważniony przedstawiciel muszą również złożyć oryginał świadectwa i **strony dodatkowej załączników** wydanych przez państwo trzecie do celów weryfikacji.

Urząd celny po wypełnieniu obu **stron dodatkowych załączników** zwraca oryginał świadectwa dla wystawy objazdowej i **stronę dodatkową załączniki dokonującym przywozu importerowi** lub jego upoważnionemu przedstawicielowi i przesyła poświadczoną kopię **strony dodatkowej załączników** do świadectwa wydanego przez organ określonego państwa członkowskiego do tego organu, zgodnie z art. 45.

Artykuł 36

Wymiana

Utracone, skradzione lub zniszczone świadectwo dla wystawy objazdowej jest wymieniane jedynie przez organ, który wydał świadectwo.

Świadectwo zastępcze ma **taki sam numer**, jeśli to możliwe, **a także** taką samą datę ważności jak oryginał, **a oraz zawiera** w polu 20 **należy umieścić** następujące sformułowanie:

„Niniejsze świadectwo jest uwierzytelnioną kopią oryginału.”

ROZDZIAŁ VIII

ŚWIADECTWO WŁASNOŚCI **OSOBISTEJ PRYWATNEJ**

Artykuł 37

Wydawanie

1. Państwa członkowskie mogą wydawać świadectwa własności **osobistej prywatnej** prawnemu właścicielowi legalnie **uzyskanych nabytych** żywych zwierząt przetrzymywanych do osobistych **niezarobkowych niehandlowych** celów i spełniających jeden z następujących warunków:
 - a) urodziły się i były hodowane w niewoli zgodnie z art. 54 i 55;
 - b) zostały **uzyskane nabyte** lub wprowadzone na terytorium Wspólnoty, zanim przepisy dotyczące okazów wymienionych w załącznikach I, II lub III do Konwencji, lub załączniku C do rozporządzenia (EWG) nr 3626/82, lub załącznikach A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 338/97 zaczęły być w stosunku do nich stosowane.
2. Świadectwo własności **osobistej prywatnej** obejmuje tylko jeden okaz.
3. Dodatkowa strona jest dołączana do świadectwa w celu zastosowania zgodnie z art. 42.

Artykuł 38

Użycie

Pod warunkiem że okazowi objętemu świadectwem własności **osobistej prywatnej** towarzyszy jego prawny właściciel, świadectwo może być wykorzystywane jako:

- 1) zezwolenie na przywóz, zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 338/97;
- 2) zezwolenie na wywóz lub świadectwo powrotnego wywozu, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 338/97, jeśli kraj przeznaczenia wyrazi na to zgodę.

Artykuł 39

Organ wydający

1. W przypadku gdy okaz pochodzi z terytorium Wspólnoty, organem wydającym świadectwa własności **osobistej prywatnej** jest organ zarządzający państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się okaz.
2. W przypadku gdy okaz jest sprowadzony z państwa trzeciego, organem wydającym świadectwo własności **osobistej prywatnej** jest organ zarządzający z państwa członkowskiego, do którego jako pierwszego przybywa okaz, a takie świadectwo zostanie wydane na podstawie dostarczonego równoważnego dokumentu wydanego w tym państwie trzecim.
3. Świadectwo własności **osobistej prywatnej** zawiera poniższy tekst w polu 23 lub w odpowiednim załączniku do świadectwa:

„Świadectwo ważne dla wielokrotnego przekroczenia granicy, gdy okazowi towarzyszy jego właściciel. Prawny właściciel zatrzymuje oryginał świadectwa.

Okaz objęty niniejszym świadectwem nie może zostać sprzedany lub w inny sposób przekazany, chyba że jest to zgodne z art. 43 rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006. Niniejsze świadectwo jest niezbywalne. Jeśli okaz umrze, zostanie skradziony, zniszczony lub utracony, lub jeśli zostanie sprzedany lub własność okazu zostanie przeniesiona w inny sposób, niniejsze świadectwo należy natychmiast zwrócić organowi zarządzającemu, który je wydał.

Niniejsze świadectwo jest nieważne bez **strony dodatkowej załączników**, która **musi** być podstemplowana **ae** i podpisana **ae** przez urzędnika służb celnych przy każdym przekraczaniu granicy.

Niniejsze świadectwo nie ma wpływu na uprawnienia państwa do przyjęcia bardziej surowych środków w zakresie ograniczeń lub warunków posiadania/przetrzymywania żywych zwierząt.”

4. Jeśli podczas pobytu w państwie członkowskim zwierzę objęte świadectwem własności **osobistej prywatnej** wyda na świat potomstwo, organ zarządzający tego kraju jest informowany o tym fakcie i wydaje odpowiednie zezwolenie lub świadectwo.

Artykuł 40

Wymagania wobec okazów

1. W przypadku gdy okazy są objęte świadectwem własności **osobistej prywatnej**, muszą spełniać następujące wymagania:

- a) okazy muszą być zarejestrowane przez organ zarządzający państwa członkowskiego, w którym właściciel ma swoje zwykłe miejsce zamieszkania;
- b) okazy muszą powrócić do państwa członkowskiego, w którym są zarejestrowane, przed datą upływu ważności świadectw;
- c) okazy nie mogą być wykorzystywane do celów **zarobkowych handlowych**, chyba że na warunkach określonych w art. 43;
- d) okazy muszą być trwale i unikatowo oznakowane, zgodnie z art. 66.

2. W przypadku świadectw własności **osobistej prywatnej**, wydawanych zgodnie z art. 39 ust. 2, przepisów ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu nie stosuje się.

W takich przypadkach świadectwo zawiera w polu 23 następujący tekst:

„Niniejsze świadectwo jest nieważne bez załączonego oryginalnego świadectwa własności **osobistej prywatnej** wydanego przez państwo trzecie oraz jeśli okazowi objętemu świadectwem nie towarzyszy właściciel.”

Artykuł 41

Wniosek

1. Wnioskujący o wydanie świadectwa własności **osobistej prywatnej**, w stosownym przypadku, wypełnia pola 1, 4 oraz 6–23 formularza wniosku oraz pola 1, 4, oraz 6–22 oryginału i wszystkich kopii. Państwa członkowskie mogą jednakże postanowić, że będzie wypełniany wyłącznie formularz wniosku. W takim przypadku wniosek może dotyczyć więcej niż jednego świadectwa.

2. Prawidłowo wypełniony formularz jest składany do organu zarządzającego państwa członkowskiego, w którym znajdują się okazy, lub w przypadku określonym w art. 39 ust. 2 organowi zarządzającemu państwa członkowskiego pierwszego przeznaczenia wraz z niezbędnymi informacjami i dokumentacją uzupełniającą, które organ uzna za konieczne do stwierdzenia, czy świadectwo powinno zostać wydane.

Pominięcie informacji we wniosku musi zostać uzasadnione.

W przypadku składania wniosku o wydanie świadectwa dotyczącego okazów, dla których taki wniosek został wcześniej odrzucony, wnioskodawca informuje organ zarządzający o takim fakcie.

Artykuł 42

Dokumenty składane przez posiadacza w urzędzie celnym

1. W przypadku przywozu, wywozu lub powrotnego wywozu okazu objętego świadectwem własności **osobistej prywatnej**, wydanym zgodnie z art. 39 ust. 1, posiadacz świadectwa składa do weryfikacji oryginał świadectwa (formularz 1) oraz oryginał i kopię **strony dodatkowej załączników** w urzędzie celnym wyznaczonym zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 338/97.

Urząd celny po wypełnieniu **strony dodatkowej załączników** zwraca oryginały dokumentów posiadaczowi, poświadczając kopię **strony dodatkowej załączników** i przesyła tę poświadczoną kopię właściwemu organowi zarządzającemu, zgodnie z art. 45 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku świadectwa własności **osobistej prywatnej**, wydanego zgodnie z art. 39 ust. 2, stosuje się przepisy ust. 1 niniejszego artykułu, z zastrzeżeniem, że posiadacz składa do weryfikacji również oryginał świadectwa wydanego przez organ państwa trzeciego.

Urząd celny po wypełnieniu obu **stron dodatkowych załączników** zwraca oryginały dokumentów posiadaczowi i przesyła poświadczoną kopię **strony dodatkowej załączników** do świadectwa organowi zarządzającemu państwa członkowskiego, który wydał świadectwo, zgodnie z art. 45.

Artykuł 43

Sprzedaż okazów

W przypadku gdy posiadacz świadectwa własności **osobistej prywatnej**, wydane zgodnie z art. 39 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, pragnie sprzedać okaz, musi najpierw złożyć świadectwo wydającemu organowi zarządzającemu, a jeśli okaz należy do gatunków wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 338/97, złożyć wniosek do właściwych organów o wydanie świadectwa zgodnie z art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia.

Artykuł 44

Wymiana

Utracone, ukradzione lub zniszczone świadectwo własności **osobistej prywatnej** jest zastępowane przez świadectwo wydane jedynie przez organ, który wydał świadectwo.

Świadectwo zastępcze ma **taki sam numer**, jeśli to możliwe, **a także** taką samą datę ważności jak oryginał, a w polu 20 należy umieścić następujące **sformułowanie tekst**:

„Niniejsze świadectwo jest uwierzytelnioną kopią oryginału.”

ROZDZIAŁ IX

PROCEDURA CELNA

Artykuł 45

Przekazywanie dokumentów złożonych w urzędzie celnym

1. Urzędy celne niezwłocznie przekazują właściwemu organowi zarządzającemu ich państwa wszystkie dokumenty złożone w urzędach, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz niniejszego rozporządzenia.

Organy zarządzające otrzymujące takie dokumenty niezwłocznie **przekazują przesyłają** dokumenty, które zostały wydane przez inne państwa członkowskie do właściwych organów zarządzających, wraz z wszelkimi dokumentami uzupełniającymi wydanymi zgodnie z Konwencją.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, urzędy celne mogą potwierdzić złożenie dokumentów wydanych przez organ zarządzający ich państwa członkowskiego w formie elektronicznej.

ROZDZIAŁ X

ŚWIADECTWA OKREŚLONE W ART. 5 UST. 2 LIT. B), ART. 5 UST. 3 I 4, ART. 8 UST. 3 ORAZ ART. 9 UST. 2 LIT. B) ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 338/97

Artykuł 46

Organ wydający

Świadectwa określone w art. 5 ust. 2 lit. b), art. 5 ust. 3 i 4, art. 8 ust. 3 oraz art. 9 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 338/97 mogą być wydawane przez organ zarządzający państwa członkowskiego, na którego terytorium znajdują się okazy, po otrzymaniu wniosku zgodnie z art. 50 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 47

Świadectwa określone w art. 5 ust. 2 lit. b), art. 5 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 338/97 (świadectwa wymagane do wywozu lub powrotnego wywozu)

Świadectwa określone w art. 5 ust. 2 lit. b), art. 5 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 338/97 wskazują, które z następujących określeń odnoszą się do danych okazów:

- 1) zostały **pobrane** ~~schwyte~~ w środowisku naturalnym zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego pochodzenia;
- 2) zostały porzucone lub uciekły i zostały odzyskane zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego, w którym odzyskanie miało miejsce;
- 3) zostały **uzyskane** ~~nabyte~~ lub wprowadzone na terytorium Wspólnoty zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 338/97;
- 4) zostały **uzyskane** ~~nabyte~~ lub wprowadzone na terytorium Wspólnoty przed dniem 1 czerwca 1997 r. zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3626/82;
- 5) zostały **uzyskane** ~~nabyte~~ lub wprowadzone na terytorium Wspólnoty przed dniem 1 stycznia 1984 r. zgodnie z postanowieniami Konwencji;
- 6) zostały **uzyskane** ~~nabyte~~ lub wprowadzone na terytorium państwa członkowskiego, zanim przepisy rozporządzeń, o których mowa w ust. 3 lub 4, lub Konwencji zaczęły być stosowane w stosunku do nich lub w tym państwie członkowskim.

Artykuł 48

Świadcstwo określone w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 338/97 (świadcstwo do użytku **zarobkowego handlowego**)

1. Świadcstwo dla celów art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 338/97 stwierdza, że okazy gatunków wymienionych w jego załączniku A **nie** są **zwolnione z jednego lub większej liczby objęte** zakazówami określonychmi w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia z jednego z następujących powodów:

- a) zostały **uzyskane** ~~nabyte~~ lub wprowadzone na terytorium Wspólnoty, zanim przepisy dotyczące gatunków wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 338/97 lub w **załączniku dodatku** I do Konwencji lub w załączniku C1 do rozporządzenia (EWG) nr 3626/82 zaczęły być do nich stosowane;
- b) pochodzą z państwa członkowskiego i zostały **pobrane ze** ~~schwyte w~~ środowiskach naturalnych zgodnie z ustawodawstwem tego państwa;
- c) są **zwierzętami, ich częściami** lub pochodzą od zwierząt, które urodziły się i były hodowane w niewoli;
- d) ~~istnieje upoważnienie~~ **zostały dopuszczone** do ~~ich~~ wykorzystania do celów, o których mowa w art. 8 ust. 3 lit. ~~c)~~ oraz ~~e)~~ ~~g)~~ rozporządzenia (WE) nr 338/97.

2. Właściwy organ zarządzający państwa członkowskiego może przyjąć zezwolenie na przywóz zamiast świadcstwa dla celów art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 338/97 po przedłożeniu „kopii dla posiadacza” (formularz 2), jeśli stwierdza on, że, zgodnie z art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia, okazy **nie** są **zwolnione z jednego lub większej liczby objęte** zakazówami określonychmi w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia.

Artykuł 49

Świadcstwo określone w art. 9 ust. 2 lit. ~~b)~~ rozporządzenia (WE) nr 338/97 (świadcstwo przewozu **żywych okazów**)

Świadcstwo dla celów art. 9 ust. 2 lit. ~~b)~~ rozporządzenia (WE) nr 338/97 stwierdza, że przemieszczanie żywych okazów gatunków wymienionych w jego załączniku A z określonego miejsca podanego na zezwoleniu na przywóz lub na wcześniej wydanym świadcstwie jest **dopuszczone** ~~dozwolone~~.

Artykuł 50

Wniosek o wydanie świadectw określonych w art. 5 ust. 2 lit. b), art. 5 ust. 3 i 4, art. 8 ust. 3 oraz art. 9 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 338/97

1. Wnioskujący o świadectwa określone w art. 5 ust. 2 lit. b), art. 5 ust. 3 i 4, art. 8 ust. 3 oraz art. 9 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 338/97, tam gdzie to stosowne, wypełnia pola 1, 2 i 4–19 formularza wniosku oraz pola 1 i 4–18 oryginału i wszystkich kopii.

Państwa członkowskie mogą jednakże postanowić, że wypełniany będzie wyłącznie formularz wniosku. W takim przypadku wniosek może dotyczyć więcej niż jednego świadectwa.

2. Prawidłowo wypełniony formularz jest składany do organu zarządzającego państwa członkowskiego, w którym znajdują się okazy, wraz z niezbędnymi informacjami i dokumentacją uzupełniającą, które organ uzna za konieczne do stwierdzenia, czy świadectwo powinno zostać wydane.

Pominięcie informacji we wniosku musi zostać uzasadnione.

Przy składaniu wniosku o wydanie świadectwa dotyczącego okazów, dla których taki wniosek został wcześniej odrzucony, wnioskodawca informuje organ zarządzający o takim fakcie.

Artykuł 51

Zmiany w zezwoleniach, powiadomieniach i świadectwach

1. W przypadku gdy przesyłka objęta „kopią dla posiadacza” (formularz 2) zezwolenia na przywóz, „kopią dla **dokonującego przywozu importera**” (formularz 2) powiadomienia o przywozie lub świadectwem zostanie podzielona lub gdy z innych przyczyn zapisy w takim dokumencie nie odzwierciedlają dłużej stanu faktycznego, organ zarządzający może podjąć jedną z następujących czynności:

a) dokonać niezbędnych zmian w dokumencie zgodnie z art. 4 ust. 2,

b) wydać jedno lub więcej odpowiednich świadectw dla celów określonych w art. 47 i 48.

Dla potrzeb przepisów lit. b) organ zarządzający musi najpierw stwierdzić ważność wymienianego dokumentu, jeśli to konieczne – **konsultując się w porozumieniu** z organem zarządzającym innego państwa członkowskiego.

2. W przypadku wydania świadectw w celu zastąpienia „kopii dla posiadacza” (formularz 2) zezwolenia na przywóz, „kopii dla **dokonującego przywozu importera**” (formularz 2) powiadomienia o przywozie lub wcześniej wydanego świadectwa, taki dokument zostanie zatrzymany przez organ zarządzający wydający świadectwo.

3. Utracone, skradzione lub zniszczone zezwolenie, powiadomienie lub świadectwo jest wymieniane jedynie przez organ, który je wydał.

4. Gdy dla celów ust. 1 organ zarządzający konsultuje się z organem zarządzającym innego państwa członkowskiego, ten ostatni udziela odpowiedzi w terminie jednego tygodnia.

ROZDZIAŁ XI

ETYKIETY

Artykuł 52

Stosowanie etykiet

1. Etykiety, o których mowa w art. 2 ust. 6, są wykorzystywane wyłącznie do przemieszczania pomiędzy należycie zarejestrowanymi naukowcami lub instytucjami naukowymi w ramach niekomercyjnych pożyczek, darowizn lub wymiany okazów zielnikowych, zakonserwowanych, suszonych lub zatopionych okazów oraz żywego materiału roślinnego do badań naukowych.

2. Naukowcom i instytucjom naukowym, o których mowa w ust. 1, organ zarządzający państwa członkowskiego, w którym się oni znajdują, przypisuje numer rejestracyjny.

Numer ten składa się z pięciu **znaków cyfr**, z czego **dwa** pierwsze stanowią 2-literowy kod ISO **danego** państwa członkowskiego, a ostatnie trzy – unikalny numer przypisany każdej instytucji przez właściwy organ zarządzający.

3. Naukowcy i instytucje naukowe, których to dotyczy, wypełniają pola 1–5 etykiety i zwracając część etykiety przeznaczonej do tego celu, niezwłocznie przekazują organowi zarządzającemu, w którym są zarejestrowane, szczegółowe informacje na temat wykorzystania każdej etykiety.

ROZDZIAŁ XII

ODSTĘPSTWA OD PROCEDUR CELNYCH, O KTÓRYCH MOWA WART. 4 UST. 7 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 338/97

Artykuł 53

Urzędy celne inne niż graniczne urzędy celne w miejscu wprowadzenia

1. Gdy przesyłka, która ma być wprowadzona na terytorium Wspólnoty, dociera do granicznego urzędu celnego drogą morską, powietrzną lub kolejową w celu jej wysłania tym samym środkiem transportu do innego urzędu celnego we Wspólnocie wyznaczonego zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 338/97, bez przejściowego składowania, kontrola i przedłożenie dokumentów przywózowych dokonuje się w tym ostatnim urzędzie.

2. Gdy przesyłka została poddana kontroli w urzędzie celnym **wyznaczonym określonym** zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 338/97 i wysłana do innego urzędu celnego w celu przeprowadzenia dalszych procedur celnych, urząd, któremu przekazano przesyłkę, wymaga przedłożenia „kopii dla posiadacza” (formularz 2) zezwolenia na przywóz wypełnionego zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia lub „kopii dla **dokonującego przywozu importera**” (formularz 2) powiadomienia o przywozie wypełnionego zgodnie z art. 24 niniejszego rozporządzenia i może dokonać wszelkiej kontroli, którą uzna za konieczną w celu stwierdzenia zgodności z przepisami rozporządzenia (WE) Nr 338/97 oraz niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ XIII

OKAZY URODZONE I HODOWANE W NIEWOLI ORAZ OKAZY SZTUCZNIE ROZMNAŻANE

Artykuł 54

Okazy zwierząt urodzone i hodowane w niewoli

Bez uszczerbku dla przepisów art. 55, w przypadku zwierząt okaz jest uznawany za urodzony i hodowany w niewoli, wyłącznie jeśli właściwy organ zarządzający, **po konsultacji w porozumieniu** z właściwym organem naukowym **danego** państwa członkowskiego, jest przekonany, że:

- 1) okaz jest potomstwem lub pochodzi z potomstwa urodzonego lub w inny sposób otrzymanego w kontrolowanym środowisku:
 - a) z rodziców, którzy byli sparowani lub których gamety zostały przeniesione w inny sposób **w do kontrolowanego środowiska**, w przypadku rozmnażania płciowego, **albo**
 - b) z rodziców, którzy znajdowali się w kontrolowanym środowisku, gdy rozpoczął się proces rozwoju potomstwa, w przypadku rozmnażania bezpłciowego;
- 2) stado hodowlane zostało utworzone zgodnie przepisami prawa stosowanymi wobec tego stada w momencie **(dacie)** jego **uzyskania nabycia** i ~~jest utrzymywane~~ w sposób niewywierający negatywnego wpływu na przetrwanie danych gatunków ~~żyjących~~ w środowisku naturalnym;
- 3) stado hodowlane jest utrzymywane bez wprowadzania okazów ~~żyjących w ze środowiska~~ naturalnego, za wyjątkiem sporadycznego dodawania zwierząt, jaj lub gamet, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz w sposób niewywierający negatywnego wpływu na przetrwanie danych gatunków ~~żyjących~~ w środowisku naturalnym, **wyłącznie** w jednym **lub kilku** z następujących celów:

- a) aby zapobiec lub ograniczyć szkodliwą endogamię (chów wsobny), przy czym zakres takiego dodawania jest określany przez zapotrzebowanie na nowy materiał genetyczny;
 - b) aby rozdysonować skonfiskowane zwierzęta, zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 338/97;
 - c) ~~✕~~ wyjątkowo, w celu wykorzystania jako stado hodowlane;
- 4) stado hodowlane samodzielnie wydało na świat drugie lub kolejne pokolenie (F2, F3 itd.) w kontrolowanym środowisku lub jest zarządzane w sposób, który, **jak wykazano, w sposób wysoce niezawodny** gwarantuje wydanie, w kontrolowanym środowisku, potomstwa drugiego pokolenia.

Artykuł 55

Określenie rodowodu

W przypadku gdy dla celów art. 54, art. 62 ust. 1 lub art. 63 ust. 1 właściwe organy uznają za konieczne określenie rodowodu zwierzęcia poprzez analizę krwi lub innych tkanek, taka analiza lub niezbędne próbki są udostępniane w sposób określony przez te organy.

Artykuł 56

Sztucznie rozmnażane okazy roślin

1. Okaz gatunku zaliczonego do roślin jest uznawany za sztucznie rozmnożony, wyłącznie jeśli właściwy organ zarządzający, **po konsultacji w porozumieniu** z właściwym organem naukowym **danego** państwa członkowskiego, jest przekonany, że spełnione są następujące warunki:

- a) okaz jest **rośliną** lub pochodzi od roślin wyhodowanych **w kontrolowanych warunkach** z nasion, sadzonek, poprzez podziały, z tkanek przyrannych (kallusa) lub innych tkanek roślinnych, zarodników lub innych propagul ~~w kontrolowanych warunkach~~;
- b) uprawowy matecznik został utworzony zgodnie z przepisami, które miały do niego zastosowanie w momencie (**dacie**) jego **uzyskania nabycia**, i jest utrzymywany w sposób niewywierający negatywnego wpływu na przetrwanie gatunku w środowisku naturalnym;
- c) uprawowy matecznik jest prowadzony w sposób gwarantujący jego długoterminowe utrzymanie;
- d) w przypadku szczepionych roślin zarówno podkładka, jak i zraz zostały sztucznie rozmnożone, zgodnie z lit. ~~a)~~, ~~b)~~ i ~~c)~~.

Dla celów lit. ~~a)~~ kontrolowane warunki oznaczają nienaturalne środowisko, które podlega intensywnej manipulacji na skutek interwencji człowieka, co może obejmować między innymi: uprawę ziemi, nawożenie, zwalczanie chwastów, nawadnianie lub zabiegi ogrodnicze, takie jak: sadzenie w doniczkach, uprawę na zagonach i ochronę przed ~~niekorzystnymi~~ warunkami pogodowymi.

2. Drewno **otrzymane pozyskane** z drzew wyrosłych na jednogatunkowych plantacjach uznawane jest za sztucznie rozmnożone zgodnie z przepisami ust. 1.

ROZDZIAŁ XIV

DOBRA OSOBISTE I MAJĄTEK GOSPODARSTWA DOMOWEGO

Artykuł 57

Wprowadzenie i ponowne wprowadzenie dóbr osobistych i majątku gospodarstwa domowego na terytorium Wspólnoty

1. Odstępstwo od art. 4 rozporządzenia (WE) nr 338/97, dotyczące dóbr osobistych oraz majątku gospodarstwa domowego, określone w art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia nie ma zastosowania do okazów wykorzystywanych w celu uzyskania korzyści **z działalności zarobkowej handlowych**, sprzedawanych, wystawianych do celów **zarobkowych handlowych**, posiadanych w celu sprzedaży, oferowanych na sprzedaż lub transportowanych w celu sprzedaży.

Odstępstwo to ma zastosowanie wyłącznie do okazów, włączając w to trofea myśliwskie, jeśli spełniają one jeden z następujących warunków:

- a) stanowią część bagażu osobistego podróżnych przybywających z państwa trzeciego;
- b) stanowią własność **osobista prywatną** osoby fizycznej zmieniającej swoje miejsce **zwykłego** zamieszkania z państwa trzeciego na Wspólnotę;
- c) stanowią trofea myśliwskie **zdobyte pozyskane** przez podróżnego i przywożone w późniejszym terminie.

2. Odstępstwo od art. 4 rozporządzenia (WE) nr 338/97 w odniesieniu do dóbr osobistych oraz majątku gospodarstwa domowego, ustanowione w art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia, nie ma zastosowania do okazów wymienionych załączniku A do tego rozporządzenia, jeśli są one wprowadzane na terytorium Wspólnoty po raz pierwszy przez osobę zwykle zamieszkującą we Wspólnocie lub osiedlającą się na terytorium Wspólnoty.

3. Pierwsze wprowadzenie na terytorium Wspólnoty dóbr osobistych lub majątku gospodarstwa domowego, włączając w to trofea myśliwskie, przez osobę zwykle zamieszkującą na terytorium Wspólnoty, w skład których wchodzi okaz gatunków wymienionych w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 338/97, nie wymaga okazania służbom celnym zezwolenia na przywóz w przypadku gdy przedstawiono oryginał ~~i~~ **lub** kopię dokumentu wywozu lub powrotnego wywozu.

Służby celne przekazują oryginał zgodnie z art. 45 niniejszego rozporządzenia i zwracają posiadaczowi podstemplowaną kopię.

4. Ponowne wprowadzenie na terytorium Wspólnoty dóbr osobistych lub majątku gospodarstwa domowego na terytorium Wspólnoty, włączając w to trofea myśliwskie, przez osobę zwykle zamieszkującą na terytorium Wspólnoty, w skład których wchodzi okaz gatunków wymienionych w załączniku A lub B do rozporządzenia (WE) nr 338/97, nie wymaga okazania służbom celnym zezwolenia na przywóz, jeżeli przedstawiono jeden z następujących dokumentów:

- a) poświadczoną przez służby celne „kopię dla posiadacza” (formularz 2) uprzednio wykorzystanego wspólnotowego zezwolenia na przywóz lub wywóz;
- b) kopię dokumentu wywozu lub powrotnego wywozu, o którym mowa w ust. 3;
- c) dowód **uzyskania nabywania** okazów na terytorium Wspólnoty.

5. W drodze odstępstwa od ust. 3 i 4 wprowadzenie lub ponowne wprowadzenie na terytorium Wspólnoty następujących pozycji wymienionych w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 338/97 nie wymaga okazania zezwolenia na przywóz lub dokumentu **wywozu albo** (powrotnego) wywozu:

- a) kawioru gatunków jesiotra (*Acipenseriformes spp.*) do 250 gramów na osobę;
- b) „pałeczek deszczowych” z *Cactaceae spp.*, do trzech sztuk na osobę;
- c) martwych przetworzonych okazów *Crocodylia spp.* (za wyjątkiem mięsa i trofeów myśliwskich), do czterech na osobę;
- d) muszli *Strombus gigas* do trzech sztuk na osobę.

Artykuł 58

Wywóz i powrotny wywóz dóbr osobistych oraz majątku gospodarstwa domowego z terytorium Wspólnoty

1. Odstępstwo od art. 5 rozporządzenia (WE) nr 338/97 w przypadku dóbr osobistych lub majątku gospodarstwa domowego, ustanowione w art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia, nie ma zastosowania do okazów wykorzystywanych w celu uzyskania korzyści **z działalności zarobkowej handlowych**, sprzedawanych, wystawianych do celów **zarobkowych handlowych**, posiadanych w celu sprzedaży, oferowanych na sprzedaż lub transportowanych w celu sprzedaży.

Odstępstwo to ma zastosowanie wyłącznie do okazów, które stanowią część:

- a) bagażu osobistego podróżnych udających się do państwa trzeciego;
 - b) osobistego majątku osoby fizycznej zmieniającej zwykle miejsce zamieszkania z terytorium Wspólnoty na państwo trzecie.
2. W przypadku wywozu odstępstwo od art. 5 rozporządzenia (WE) nr 338/97 w odniesieniu do dóbr osobistych lub majątku gospodarstwa domowego, ustanowione w art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia, nie ma zastosowania do okazów gatunków wymienionych w załączniku A lub B do tego rozporządzenia.
3. Powrotny wywóz przez osoby zwykle zamieszkujące na terytorium Wspólnoty dóbr osobistych lub majątku gospodarstwa domowego, włączając w to osobiste trofea myśliwskie, w skład których wchodzi okaz gatunków wymienionych w załączniku A lub B do rozporządzenia (WE) nr 338/97, nie wymaga okazania służbom celnym świadectwa powrotnego wywozu, jeżeli przedstawiono jeden z następujących dokumentów:
- a) poświadczoną przez służby celne „kopię dla posiadacza” (formularz 2) uprzednio wykorzystanego wspólnotowego zezwolenia na przywóz lub na wywóz;
 - b) kopię dokumentu wywozu lub powrotnego wywozu, o której mowa w art. 57 ust. 3 niniejszego rozporządzenia;
 - c) dowód **uzyskania nabywania** okazów na terytorium Wspólnoty.
4. W drodze odstępstwa od ust. 2 i 3, wywóz lub powrotny wywóz pozycji wymienionych w art. 57 ust. 5 lit. a)–d) nie wymaga okazania dokumentu **wywozu lub** (powrotnego) wywozu.

ROZDZIAŁ XV

ZWOLNIENIA I ODSTĘPSTWA

Artykuł 59

Zwolnienia w odniesieniu do art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 338/97 ustanowione w jego art. 8 ust. 3

1. Zwolnienie dotyczące okazów, o których mowa w art. 8 ust. 3 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 338/97, jest przyznawane wyłącznie jeśli wnioskodawca wykaże przed właściwym organem zarządzającym, że warunki określone w powyższym artykule oraz w art. 48 niniejszego rozporządzenia są spełnione.
2. Zwolnienie dotyczące okazów, o których mowa w art. 8 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 338/97, jest przyznawane wyłącznie jeśli wnioskodawca wykaże przed właściwym organem zarządzającym, który skonsultuje się z właściwym organem naukowym, że warunki określone w art. 48 niniejszego rozporządzenia zostały spełnione oraz że dane okazy urodziły się i były hodowane w niewoli lub zostały sztucznie rozmnożone zgodnie z art. 54, 55 i 56 niniejszego rozporządzenia.
3. Zwolnienie dotyczące okazów, o których mowa w art. 8 ust. 3 lit. e), f) i g) rozporządzenia (WE) nr 338/97, jest przyznawane wyłącznie jeśli wnioskodawca wykaże przed właściwym organem zarządzającym, który skonsultuje się z właściwym organem naukowym, że warunki określone w powyższym artykule oraz w art. 48 niniejszego rozporządzenia są spełnione.
4. Zwolnienie dotyczące okazów, o których mowa w art. 8 ust. 3 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 338/97, jest przyznawane wyłącznie jeśli wnioskodawca wykaże przed właściwym organem zarządzającym, że okazy zostały **pobrane ze schwytane w środowiskau naturalnegoy** w państwie członkowskim zgodnie z ustawodawstwem tego państwa.
5. Zwolnienie określone w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 338/97 jest przyznawane w odniesieniu do żywych kręgowców, wyłącznie jeśli wnioskodawca wykaże przed właściwym organem zarządzającym, że odpowiednie przepisy art. 66 niniejszego rozporządzenia zostały spełnione.

Artykuł 60

Odstępstwo od art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 338/97 na korzyść instytucji naukowych

Bez uszczerbku dla art. 9 rozporządzenia (WE) nr 338/97, odstępstwo od zakazu ustanowionego w jego art. 8 ust. 1 może zostać przyznane instytucjom naukowym, zatwierdzonym przez organ zarządzający, **po konsultacji w porozumieniu** z organem naukowym, poprzez wydanie świadectwa obejmującego wszystkie należące do kolekcji okazy gatunków wymienionych w załączniku A do tego rozporządzenia, które są przeznaczone do:

- 1) hodowli w niewoli lub sztucznego rozmnażania, co pozwoli na uzyskanie korzyści w zakresie ochrony danego gatunku;
- 2) celów badawczych bądź edukacyjnych, służących ochronie lub zachowaniu danego gatunku.

Sprzedaż okazów objętych takim świadectwem może być dokonywana jedynie na rzecz innych instytucji naukowych posiadających takie świadectwo.

Artykuł 61

Zwolnienia w odniesieniu do art. 8 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 338/97

Bez uszczerbku dla art. 9 rozporządzenia (WE) nr 338/97, ani zakaz ustanowiony w jego art. 8 ust. 1 dotyczący zakupu, oferty zakupu i **uzyskiwania nabywania** okazów gatunków wymienionych w jego załączniku A w celach **zarobkowych handlowych**, ani przepis art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia stanowiący, że zwolnienia od tych zakazów przyznaje się, wydając świadectwa w indywidualnych przypadkach, nie mają zastosowania, jeżeli dane okazy spełniają jeden z następujących warunków:

- 1) są objęte jednym ze świadectw dotyczących określonych okazów, o **których czym** mowa w art. 48 niniejszego rozporządzenia;
- 2) podlegają jednemu z ogólnych zwolnień określonych w art. 62 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 62

Ogólne zwolnienia w odniesieniu do art. 8 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 338/97

Przepisy art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 338/97, stanowiące, że zwolnienia od zakazów określonych w art. 8 ust. 1 są przyznawane poprzez wydanie świadectwa dla indywidualnych przypadków, nie mają zastosowania i świadectwo nie jest wymagane w następujących przypadkach:

- 1) okazy urodzone i hodowane w niewoli zwierząt gatunków wymienionych w załączniku X niniejszego rozporządzenia oraz ich hybrydy, pod warunkiem, że okazy **zaopatrzonego w opis odpowiednie przypisy gatunków są jest** oznakowane zgodnie z art. 66 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- 2) sztucznie rozmnażane okazy gatunków roślin;
- 3) przetworzone okazy **uzyskane nabyte** ponad 50 lat **wcześniej temu** zgodnie z definicją art. 2 lit. w) rozporządzenia (WE) nr 338/97.

Artykuł 63

~~Wstępnie wydawane~~ Świadectwa **wydawane in blanco** na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 338/97

1. Dla celów art. 8 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 338/97 państwo członkowskie może udostępnić ~~wstępnie wydawane~~ świadectwa **wydawane in blanco** hodowcom zatwierdzonym w tym celu przez organ zarządzający, pod warunkiem że prowadzą oni rejestry hodowlane i udostępniają je, na wniosek, właściwemu organowi zarządzającemu.

Takie świadectwa w polu 20 zawierają następujące sformułowanie:

„Świadectwo ważne wyłącznie dla następujących taksonów:”

2. Dla celów art. 8 ust. 3 lit. d) i h) rozporządzenia (WE) nr 338/97, państwo członkowskie może udostępnić ~~wstępnie wydawane~~ świadectwa **wydawane in blanco** osobom zatwierdzonym przez organ

zarządzający w celu sprzedaży na podstawie takich świadectw martwych okazów wyhodowanych w niewoli lub niewielkiej liczby martwych okazów legalnie **pobranymi ze schwytych w środowiskach naturalnych** na terytorium Wspólnoty, pod warunkiem że taka osoba spełnia następujące warunki:

- a) prowadzi rejestr, który na wniosek jest udostępniany właściwemu organowi zarządzającemu i który zawiera szczegółowe informacje na temat sprzedawanych okazów/gatunków, przyczyny śmierci, jeśli jest znana, dane osób, od których okazy zostały **uzyskane nabyte** oraz którym są sprzedawane;
- b) przedstawia właściwemu organowi zarządzającemu roczne sprawozdanie, które zawiera szczegółowe informacje na temat sprzedaży dokonanej w ciągu roku, **typach rodzaju** oraz **liczbach** okazów, **gatunkach** oraz **sposobach uzyskania nabywania** okazów.

ROZDZIAŁ XVI

WYMOGI W ZAKRESIE ZNAKOWANIA

Artykuł 64

Znakowanie okazów w celach przywozu i działalności **zarobkowej handlowej** we Wspólnocie

1. Zezwolenia na przywóz dla następujących okazów są wydawane wyłącznie jeśli wnioskodawca wykaże przed właściwym organem zarządzającym, że każdy okaz został oznakowany zgodnie z art. 66 ust. 6:

- a) okazy pochodzące z hodowli w niewoli zatwierdzonej przez Konferencję Stron Konwencji;
- b) okazy pochodzące z działalności ranczerskiej zatwierdzonej przez Konferencję Stron Konwencji;
- c) okazy z populacji gatunków wymienionych w załączniku I do Konwencji, dla których Konferencja Stron Konwencji zatwierdziła kontyngenty **wywozowe eksportowe**;
- d) surowe kły słoni afrykańskich oraz ich pocięte kawałki o długości 20 cm lub większej **i jednocześnie** o masie 1 kg lub więcej;
- e) surowe, garbowane **lub i** wykończone krokodyle skóry, boki, ogony, **podgardla**, łapy, pasy grzbietowe i inne ich części wywożone do Wspólnoty oraz całe surowe, garbowane lub wykończone krokodyle skóry i boki, które są powrotnie wywożone do Wspólnoty;
- f) żywe kręgowce gatunków wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 338/97 należące do wystawy objazdowej;
- g) wszelkie opakowania kawioru *Acipenseriformes spp.*, łącznie z puszkami, słoikami i pudełkami, w które taki kawior jest bezpośrednio pakowany.

2. Dla celów art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 338/97 wszystkie opakowania kawioru, o których mowa w ust. 1 lit. **g)** niniejszego artykułu, **powinny być są** oznakowane zgodnie z art. 66 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem dodatkowych warunków określonych w art. 66 ust. 7.

Artykuł 65

Znakowanie okazów dla potrzeb wywozu i powrotnego wywozu

1. Świadectwa powrotnego wywozu dla okazów, o których mowa w art. 64 ust. 1 lit. **a)–d)** oraz **f)**, które nie zostały w znacznym stopniu zmodyfikowane, są wydawane wyłącznie jeśli wnioskodawca wykaże przed organem zarządzającym, że oryginalne oznakowanie pozostało nienaruszone.

2. Świadectwa powrotnego wywozu dla całych surowych, garbowanych **lub i** wykończonych krokodylich skór i boków są wydawane wyłącznie jeśli wnioskodawca wykaże przed organem zarządzającym, że oryginalne **znaki metki** pozostały nienaruszone lub – jeśli zostały one zgubione lub usunięte – że okazy oznakowano **znakami etykietą** powrotnego wywozu.

3. Zezwolenia na wywóz i świadectwa powrotnego wywozu dla każdego opakowania kawioru, o którym mowa w art. 64 ust. 1 lit. g) niniejszego artykułu, są wydawane wyłącznie jeżeli opakowanie jest oznakowane zgodnie z art. 66 ust. 6.

4. Zezwolenia na wywóz są wydawane dla żywych kręgowców należących do gatunków wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 338/97 wyłącznie jeśli wnioskodawca wykaże przed właściwym organem zarządzającym, że stosowne wymagania określone w art. 66 niniejszego rozporządzenia są spełnione.

Artykuł 66

Metody znakowania

1. Dla celów art. 33 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 59 ust. 5 oraz art.

65 ust. 4 zastosowanie mają przepisy ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Ptaki urodzone i hodowane w niewoli są znakowane zgodnie z przepisami ust. 8 lub, jeśli właściwy organ zarządzający jest przekonany, że ta metoda jest niewłaściwa ze względu na fizyczne właściwości lub zachowanie ptaka, przy pomocy **urządzenia** posiadającego niepowtarzalny numer niezmiennego mikroczipowego transpondera, odpowiadającego normom ISO 11784: 1996 (E) oraz 11785: 1996 (E).

3. Żywe kręgowce inne niż ptaki urodzone i hodowane w niewoli są znakowane za pomocą urządzenia posiadającego niepowtarzalny numer niezmiennego mikroczipowego transpondera, odpowiadającego normom ISO 11784: 1996 (E) i 11785: 1996 (E) lub jeśli właściwy organ zarządzający uzna, że metoda ta jest niewłaściwa ze względu na fizyczne właściwości lub zachowanie okazu **lub /gatunkuów**, okazy te zostaną oznakowane za pomocą niepowtarzalnych numerowanych obrączek, opasek, **znaków metek**, tatuaży i podobnych środków lub w inny odpowiedni sposób, tak by była możliwa ich identyfikacja.

4. Artykuły 33 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 48 ust. 2, art. 59 ust. 5 i art. 65 ust. 4 nie mają zastosowania, jeśli właściwy organ zarządzający uzna, że fizyczne właściwości danych okazów w momencie wydania stosownego świadectwa nie pozwalają na bezpieczne zastosowanie jakiejkolwiek metody znakowania.

W takich okolicznościach dany organ zarządzający wydaje świadectwo dotyczące określonej transakcji i odnotowuje ten fakt w polu 20 świadectwa lub – jeśli metoda znakowania może być bezpiecznie zastosowana w późniejszym terminie – umieszcza w tym polu odpowiednie zastrzeżenie.

Świadectwa dotyczące określonych okazów, świadectwa dla wystaw objazdowych oraz świadectwa własności **osobistej prywatnej** nie są wydawane w odniesieniu do takich okazów.

5. Okazy, które zostały oznaczone za pomocą mikroczipowego transpondera innego niż zgodny z normami ISO 11784: 1996 (E) i 11785: 1996 (E) przed dniem 1 stycznia 2002 r. lub przy pomocy jednej z metod, o których mowa w ust. 3 przed dniem 1 czerwca 1997 r., lub zgodnie z ust. 6 przed ich wprowadzeniem na terytorium Wspólnoty, są uznawane za oznakowane zgodnie z przepisem ust. 2 i 3.

6. Okazy, o których mowa w art. 64 ust. 1 oraz art. 65, są znakowane zgodnie z metodą zatwierdzoną lub zalecaną przez Konferencję Stron Konwencji dla danych okazów, natomiast opakowania kawioru, o których mowa w art. 64 ust. 1 lit. g), art. 64 ust. 2 i art. 65 ust. 3, znakowane są indywidualnie za pomocą jednorazowych etykiet mocowanych na każdym **bezpośrednim głównym** opakowaniu.

7. Wyłącznie te zakłady zajmujące się pakowaniem i przepakowywaniem, które uzyskały licencję organu zarządzającego państwa członkowskiego, są uprawnione do przetwarzania i pakowania lub przepakowywania kawioru przeznaczonego do wywozu, powrotnego wywozu lub handlu wewnątrzwspólnotowego.

Od licencjonowanych zakładów zajmujących się pakowaniem i przepakowywaniem wymaga się prowadzenia odpowiednich rejestrów ilości przywożonego, wywożonego, wywożonego z powrotem, produkowanego na miejscu i przechowywanego kawioru. Rejestry te muszą być udostępniane do kontroli organowi zarządzającemu odpowiedniego państwa członkowskiego.

Unikatowy kod rejestracyjny jest przypisany przez organ zarządzający każdemu takiemu zakładowi zajmującemu się pakowaniem i przepakowywaniem.

8. Urodzone i hodowane w niewoli ptaki oraz inne ptaki urodzone w kontrolowanym środowisku znakuje się za pomocą posiadającej unikatowe oznakowanie bezszwowo zamkniętej obrączki zakładanej na nogę.

Jest to obrączka lub opaska o nieprzerwanym obwodzie, bez żadnych przerw lub spoiw, w którą w żaden sposób nie ingerowano, o rozmiarze uniemożliwiającym jej zdjęcie z dorosłego okazu po tym jak została nałożona w pierwszych dniach życia oraz która została **komercyjnie** wyprodukowana specjalnie w tym celu.

Artykuł 67

Humanitarne metody znakowania

W przypadku gdy na terytorium Wspólnoty znakowanie żywych zwierząt wymaga przyczepienia **znaku przywieszki**, założenia opaski, obrączki lub innego przedmiotu, oznakowania anatomicznej części zwierzęcia lub wszczepienia mikroczipowego transpondera, znakowanie jest wykonywane w sposób humanitarny, z uwzględnieniem dobra i naturalnych zachowań znakowanego okazu.

Artykuł 68

Wzajemne uznanie metod znakowania

1. Właściwe organy państw członkowskich uznają metody znakowania zatwierdzone przez właściwe organy innych państw członkowskich i zgodne z art. 66.
2. W przypadku gdy zezwolenie lub świadectwo jest wymagane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, szczegółowe informacje na temat znakowania okazu są w nim zamieszczone.

ROZDZIAŁ XVII

SPRAWOZDANIA I INFORMACJE

Artykuł 69

Sprawozdania na temat przywozu, wywozu i powrotnego wywozu

1. Państwa członkowskie gromadzą dane na temat przywozu oraz wywozu i powrotnego wywozu z terytorium Wspólnoty, który ma miejsce na podstawie zezwoleń i świadectw wydawanych przez ich organ zarządzający, niezależnie od rzeczywistego miejsca ~~wwozu~~ **wprowadzenia, wywozu** lub ~~(powrotnego)~~ wywozu.

Państwa członkowskie, zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 338/97, przekazują Komisji informacje za dany rok kalendarzowy w terminie określonym w ust. 4 niniejszego artykułu dla gatunków wymienionych w załączniku A, B i C do wymienionego rozporządzenia w formie elektronicznej oraz zgodnie z wytycznymi w sprawie przygotowania i składania rocznych sprawozdań CITES wydanymi przez Sekretariat Konwencji.

Sprawozdania zawierają informacje na temat zatrzymanych i skonfiskowanych ładunków.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przedstawiane w dwóch odrębnych częściach:

- a) części dotyczącej przywozu, wywozu i powrotnego wywozu okazów gatunków wymienionych w załącznikach do Konwencji;
- b) części dotyczącej przywozu, wywozu i powrotnego wywozu okazów innych gatunków wymienionych w załącznikach A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz dotyczącej wprowadzania na terytorium Wspólnoty okazów gatunków wymienionych w jego załączniku D.

3. W odniesieniu do przywozu przesyłek zawierających żywe zwierzęta państwa członkowskie, tam gdzie to możliwe, prowadzą rejestry procentowej ilości okazów gatunków wymienionych w

załącznikach A i B do rozporządzenia (WE) nr 338/97, które były martwe w momencie wprowadzenia na terytorium Wspólnoty.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, są przekazywane Komisji za każdy rok kalendarzowy do dnia 15 czerwca następnego roku w podziale na poszczególne gatunki oraz kraje **wywozu** lub ~~(powrotnego)~~ wywozu.

5. Informacje, o których mowa w art. 15 ust. 4 lit. ~~c)~~ rozporządzenia (WE) nr 338/97, obejmują szczegóły dotyczące środków ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych podjętych w celu wdrożenia i wykonania rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz niniejszego rozporządzenia.

Dodatkowo, państwa członkowskie przedstawiają sprawozdania na temat:

- a) zarejestrowanych podmiotów zgodnie z art. 18 i 19 niniejszego rozporządzenia;
- b) zarejestrowanych instytucji zgodnie z art. 60 niniejszego rozporządzenia;
- c) zatwierdzonych hodowców zgodnie z art. 63 niniejszego rozporządzenia;
- d) licencjonowanych zakładów zajmujących się **pakowaniem i** przepakowywaniem kawioru zgodnie z art. 66 ust. 7 niniejszego rozporządzenia;
- e) stosowania przez nie świadectw fitosanitarnych zgodnie z art. 17 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 70

Zmiany załączników do rozporządzenia (WE) nr 338/97

1. Mając na uwadze przygotowanie zmian do rozporządzenia (WE) nr 338/97 zgodnie z art. 15 ust. 5 tego rozporządzenia, państwa członkowskie w odniesieniu do gatunków już wymienionych w załącznikach do tego rozporządzenia oraz kwalifikujących się do uwzględnienia w wykazie **przekazują przesyłają** Komisji wszystkie istotne informacje dotyczące:

- a) statusu biologicznego i handlowego tych gatunków;
- b) sposobów wykorzystania okazów takich gatunków; ~~oraz~~
- c) metod kontrolowania handlu tymi okazami.

2. Wszelkie projekty zmian załączników B i D do rozporządzenia (WE) nr 338/97, zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. ~~c)~~ lub ~~d)~~ lub art. 3 ust. 4 lit. ~~a)~~ tego rozporządzenia, są przedstawiane przez Komisję Grupie ds. Przeglądu Naukowego, o której mowa w art. 17 tego rozporządzenia, w celu zasięgnięcia opinii przed ich przedłożeniem Komitetowi.

ROZDZIAŁ XVIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 71

Odrzucenie wniosków o wydanie zezwolenia na przywóz

1. Niezwłocznie po wprowadzeniu ograniczenia zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 338/97 i do momentu jego zniesienia państwa członkowskie odrzucają wnioski o wydanie zezwoleń na przywóz dotyczące okazów wywożonych z kraju pochodzenia objętego ograniczeniem.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, zezwolenie na przywóz może zostać wydane, jeśli wniosek o wydanie zezwolenia na przywóz został złożony przed ustanowieniem ograniczenia, a właściwy organ zarządzający państwa członkowskiego jest przekonany, że istnieje umowa lub zamówienie, za które dokonano płatności lub w wyniku której okazy zostały już wysłane.

3. Okres ważności zezwolenia na przywóz wydanego na mocy odstępstwa określonego w ust. 2 nie przekracza jednego miesiąca.

4. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, o ile nie postanowiono inaczej, nie mają zastosowania do:

- a) okazów urodzonych i hodowanych w niewoli zgodnie z art. 54 i 55 lub sztucznie rozmnożonych zgodnie z art. 56;

- b) okazów przywożonych do celów określonych w art. 8 ust. 3 lit. e), f) lub g) rozporządzenia (WE) nr 338/97;
- c) okazów, żywych lub martwych, będących częścią majątku gospodarstwa domowego osób przeprowadzających się na terytorium Wspólnoty w celu zamieszkania na jej terytorium.

Artykuł 72

Przepisy przejściowe

1. Świadczenia wydawane zgodnie z art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 3626/82 oraz art. 22 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3418/83¹ mogą nadal być wykorzystywane dla celów art. 5 ust. 2 lit. b), art. 5 ust. 3 lit. b), c) i d), art. 5 ust. 4 oraz art. 8 ust. 3 lit. a) oraz d)-h) rozporządzenia (WE) nr 338/97.
2. Przyznane zwolnienia od zakazów określonych w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3626/82 pozostają w mocy do ostatniego dnia ich ważności, o ile go określono.
3. Państwa członkowskie mogą nadal wydawać zezwolenia na przywóz i wywóz, świadectwa powrotnego wywozu, świadectwa dla wystawy objazdowej oraz świadectwa własności **osobistej prywatnej** w formie określonej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1808/2001 przez okres do jednego roku od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 73

Powiadomienie o przepisach wykonawczych do rozporządzenia

Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję oraz Sekretariat Konwencji o przepisach przyjętych w celu wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia oraz o wszelkich użytych instrumentach prawnych oraz podjętych środkach w celu wprowadzenia go w życie i wykonania. Komisja przekazuje te informacje pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 74

Uchylenie

Uchyła się rozporządzenie (WE) nr 1808/2001.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy traktować jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku XII.

Artykuł 75

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 maja 2006 r.

W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji

¹ Dz.U. L 344 z 7.12.1983, str. 1.